

גנזי חיים

על

הימים הנוראים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

ראש השנה תשע"ד

תוכן העניינים

ראש השנה

הקדמת הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א לראש השנה - קובץ 37..... 2

סדר העבודה בראש השנה - סיכום כללי..... 7

סדר בנין פרצופי זו"ן בתפילות - השוואת חול ור"ה..... 8

סדר העבודות המרכזיות בתפילות של ר"ה..... 9

סדר עליות והגדלות זו"ן בתפילות ביום א' ויום ב'..... 10

סדר הגדלת פרצופי זו"ן בתפילה..... 12

סדר עמידת ז"א - רחל ולאה - העברת בו"ג וריבועים..... 13

סדר החילוף הפרטי והכללי של או"א..... 14

סדר כוונות הנסירה של עשי"ת..... 16

סדר השוואת כריעות וזקיפות של יום חול ור"ה..... 20

סדר בנין זו"ן בקיצור במהלך השופר..... 21

סדר השלמת המיתוקים בנסירה של עשי"ת..... 22

סדר עמידת זו"ן דכללות ימים הנוראים..... 23

סדר כוונות תמורת השופר דשחרית ומוסף עבור מנחה וערבית (מלך עוזר ומשיע ומגן) .. 24

הקדמת הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א לתמורת השופר - קובץ 44..... 40

סדר כוונות הטורמיטין..... 44

הקדמת הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א לעשרת ימי תשובה - קובץ 141..... 46

יום כיפור

סדר העליות והגדלות זו"ן בתפילות יום כיפור..... 54

סדר הוידוים של יום כיפור..... 55

סדר יחוד החיוורת (הווי"ן)..... 58

הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א - קובץ 37

ערב ר"ה תש"ע

כוונות ראש השנה בקיצור גדול

כללות הבחינות הנתקנות בר"ה נחלקות לפנימיות ביום א', ולהיצוניות ביום ב'. והפנימיות דיום א' נחלקת לאח' ופנים, שכל אחד מהם נחלק לאח' ופנים. אבל החיצוניות נחלק רק לאח' ופנים. והנה ביום א', מתיבת אחד עד באהבה נתקן אח' דאח', ובשופר [או במנחה וערבית - במלך עוזר ומושיע ומגן] נתקן אח' דפנים.

וביום ב' עד באהבה נתקן אח' דחיצוניות, ובשופר פנים דחיצוניות. ולפי שביום א' לא נגמר הפנימיות, לכן ביום ב' יש לתקן בפנימיות מה שנשאר מיום א', והוא פנים דאח' בתיבת באהבה, ופנים דפנים בשופר.

ונרחיב הדברים: ביום א' בתיבת אחד דקריאת שמע, עולים רפ"ח דאח' דאח' דפנימיות, עד לע"ב ס"ג דא"ק, ומזיווגם נולדים מוחין דאח' דאח' [גם עבור המוסף], ונכנסים בז"א כסידרן [ו"ק דגדלות דאימא באחה, ג"ר דאימא ונה"י דאבא באלהי, חג"ת דאבא כגומל, חב"ד דאבא בקונה הכל] עד תיבת באהבה. [ויש לשים לב שביום חול כניסת מוחין אלו דאו"א נקראים בשם אח' ופנים דאח', אבל ביום א' דר"ה מוחין אלו דאו"א נקראים בשם אח' דאח'].

בתיבת באהבה, [קודם כל יש לברר רפ"ח דאח' דפנים דפנימיות לצורך השופר, ואח"כ] מסתלקים ויוצאים כל המוחין דאח' דאח' מז"א, חכמות וחסדים¹ עומדים ע"ג רישא דז"א, ובניות וגבורות, וריבועי² ההויות - הנקראים בשם גבורות³, נכנסים בנזק, כחב"ד ח"ג ושליש עליון דת"ת בי"ס דלאה, וב' ש"ת דת"ת ונה"מ בי"ס דרחל.

ובאמירת זכרנו, בינות וגבורות [יעוין בנה"ש ל"ג רע"ב, וראה עוד בתו"ח דף קמ"א ע"א] ורבעי ההויות - שהם הגבורות, דכחב"ד ח"ג ושליש עליון דת"ת נשארים בלאה בבחינת רשימו, וע"י כך ננסרת לאה כולה מז"א. ועצמות הבינות והגבורות והז' גבורות [הנקראים גם בשם: מספירה לספירה], ניתנים מלאה⁴ לכתר דכתר דרחל. וגם יש להמשיך לכתר דכתר דרחל [מפרק לספירה] מב' ש"ת דת"ת דז"א⁵, וע"י כך ננסר כתר דכתר דרחל. ובאמירת לחיים ננסר חכמה דכתר דרחל, ובמלך בינה דכתר, וכן על זה הדרך בכל תיבה ננסרת ספירה אחת מי"ס דכתר.

לסיכום: בתיבת באהבה יש לסלק את כל המוחין מז"א, ואז המוחין דחכמות וחסדים עומדים ע"ג רישא דז"א, ובניות וגבורות והרבעים נכנסו בלאה ורחל. ובזכרנו בו"ג וז"ג נשארו בלאה בבחינת רשימו וננסרת לאה כולה, ועצמות הבו"ג והז' גבורות ניתנים לכתר דרחל, וננסר כתר דרחל, בכל י"א תיבות דזכרינו.

בתקיעת שופר, יש לתקן אח' דפנים דפנימיות, וכבר רפ"ח⁶ שלו נבררו בתיבת באהבה, ועתה כדי לתקן רפ"ח אלו, יש להעלות עמהם [בסוד ולא יראו פני ריקם] את המוחין דאח' דאח'. וא"כ

1. בענין החילוף שנוצר בסידור [דף ל"ו סע"ב] בתיבת באהבה, ראה בפרי עץ הגן דף י"ג ד"ה באהבה, ושם ציין על דברי השד"ה בעלי נהר [דף כ"ד ע"ד] יעו"ש, והדברים עמוקים עד למאוד.
2. ריבועי הויות אלו הם מוחין דגדלות המתגלים בעור בעת הנסירה, כמבואר בנהר שלום דף י"ז אמצע ע"ד ד"ה בעמידה, והדברים עמוקים ונפלאים.
3. וראוי להבין שיש כאן ב' בחינות שונות של: גבורות, א. בינות וגבורות, ב. גבורות - שהם ריבועי הויות.
4. ראה בכרם שלמה ח"ו דף רפ"ג ע"ב ד"ה ומ"ש עוה, שגם ביום חול יש המשכה מלאה לרחל וכו'.
5. י"ה דאה"ה, ו"ה דהו"ה, וב' נתחים של ריבוע ההו"ה, שהם: יה"ו יהו"ה.
6. ורפ"ח אלו הם לצורך בחינת הגדלות של האח' דפנים, אבל בחינת הקטנות - יניקה שלהם, נראה שהיא באה בק"ש של שחרית. ולהבנת ענין זה יעוין היטב בפרי עץ הגן עמ' י"א ד"ה בקרבנות, ומשם בארה דבקרבתות זמירות יוצר נתקן ד' בחינות שהם אח' דאח' ואח' דפנים ופנים דאח' ופנים דפנים וכו' יעו"ש, ואח"כ בתיבת אחד נבררו בירורי אח' דאח' דגדלות. ואף שאין מפורש שם בהדיא איזה בחינה דקטנות נתקנה בק"ש, נראה שאותם ד' בחינות שנתקנו בקרבנות זמירות יוצר, הם הם שנתקנים בק"ש.

בתקיעה א', עולה הבל השופר ומעורר כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א [ראה שערי רחמים ח"ב שאלה ד"ש], ואת החכמות והחסדים דאח' דאח' העומדים ע"ג רישא דז"א. והבינות והגבורות יוצאים מהנוק' [כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת מכתר דרחל, וב"ש ת"ת ונהי"מ מ"ס דרחל], וכן הו' ⁷ גבורות - ריבועים יוצאים מכתר דרחל, והכל עומד ע"ג רישא דז"א. אח"כ עולים המוחין דחו"ח ובו"ג דאח' דאח', עם הו' גבורות ועם הרפ"ח דאח' דפנים עד לע"ב ס"ג דא"ק, ומזווגם יוצאים י"ס דמ"ה וט"ס דב"ן דאח' דפנים. ויורדים ועומדים המוחין דאח' דאח' הישן, ודאח' דפנים החדש [-הנקרא בשם: ב' מנצפ"ך⁸ - ג' תק"ע, שעה"כ דף צ"ח ע"ד], ע"ג רישא דז"א בסוד כסא של ארבע רגלים [כי לכל בחינה יש או"א, וא"כ הם או"א דאח' דאח', ואו"א דאח' דפנים, וביחד הם ד' רגלים].

בשברים נכנס תחילה בג"ה ודת"י דגבורות (שמאל ישן) דאח' דאח', מלובשים בהודות דאו"א ונכנסים [רק] בכג"ה דז"א, ומהוד דז"א נמשך ונתקן בהארה, בינה ודעת דגבורות דנוק'. בתרועה מסתלקים מז"א המוחין דדת"י דגבורות דאח' דאח', ועולים ע"ג רישא דז"א [והמוחין דדעת דגבורות דנוק', לפי פרי עין הגן עמ' ט"ז גם הם מסתלקין ועומדים ע"ג רישא דז"א. אבל לפי הסידור, מוחין דדעת דגבורות דנוק' אינם מסתלקים ממנה].

בתקיעה אחרונה דתשר"ת כל הבחינות דאח' דאח' ודאח' דפנים [חוץ מבג"ה דאח' דאח' שכבר נכנסו בשברים], נמשכים ונכנסים תוך חב"ד דז"א.

בתש"ת נכנסים כל הבחינות הנ"ל [חוץ מגבורה והוד דאח' דאח'], בהג"ת דז"א.

בתר"ת נכנסים כל הבחינות הנ"ל [חוץ מהוד דאח' דאח'], בנה"י דז"א. ומשם בונים בהארה חב"ד דנוק', [ולפי פרי עין הגן עמ' ט"ז יש לבנות מחדש גם את הגבורות דדעת דנוק', שהגם שנתקנו בשברים מכ"מ בתרועה נסתלקו, אבל לפי הסידור גבורות דדעת דנוק' לא הסתלקו בתרועה וכנ"ל].

בסיום תקיעה אחרונה יש להחזיר לכתר דרחל, ז' גבורות דאח' דאח' שעלו למ"ן. ולהמשיך מחדש ז' גבורות דאח' דפנים, וגם יש להמשיך לכתר דרחל [מפרק לספירה] מב' ש"ת דת"ת דז"א, ולנסור כתר דרחל דאח' דפנים.

וא"כ ביום א' נעשו ב' נסירות:

א. כתר דרחל דאח' דאח', בזכרנו.

ב. כתר דרחל דאח' דפנים, בתקיעה אחרונה דתשר"ת.

✽ כללות הבחינות הנתקנות בימים א' וב', בשחרית ומוסף ✽

בלחש דשחרית ההגדלה היא בגבורה דו"ק, דבינה דזו"ן. ובחזרה גבורה דדעת דבינה דזו"ן.

תקיעות דמיושב: הם כנגד שתי הבחינות ביחד של לחש וחזרה דשחרית. תשר"ת תש"ת תר"ת הראשונים, הם דבחינת פנימיות דחיצוניות - [חיצוין]. והשניים, הם דחיצוניות דפנימיות - [אמצעי]. והשלישים, הם דפנימיות דפנימיות - [פנימין].

בלחש דמוסף ההגדלה היא בגבורה דו"ק דחכמה דזו"ן, ובתקיעות דלחש, במלכויות הוא בפרצוף חיצון דגבורה דו"ק דחכמה דזו"ן, ובזכרונות בפרצוף האמצעי, ובשופרות בפרצוף הפנימי.

בחזרה דמוסף ההגדלה היא בנינה דחכמה דזו"ן. ובתקיעות, במלכויות - בפרצוף החיצון, ובזכרונות - אמצעי, ובשופרות - פנימי וכו'.

אמנם ב' תקיעות דקדיש תתקבל אין בהם לא הבאת מוחין ולא נסירה, ויש לכיין בהם רק בכוונת הטורמטין וידיוי של לה"ר.

7. אבל ב"ש ת"ת ונהי"מ דבחינת הריבועים שניתנו ברחל בתיבת באהבה, אינם עולים למ"ן - כי הם נשארים ברחל ומהם תעשה הנסירה ביום שביעי בתיבת: חפץ, [ראה קובץ 141 הע' 6]. וכן הבחינה של: מפרק לספירה, אינה עולה למ"ן.

8. וחשוב ביותר ללמוד בשמן ששון ח"ג דף קכ"ט אמצע ע"ד ד"ה והנה.

יום ב'

בכללות יום ב' עלינו לתקן: אח' דחיצוניות ופנים דחיצוניות, דבחינת יום ב'. וגם פנים דאח' דפנימיות ופנים דפנים דפנימיות, שנשארו מיום א'.

בתיבת אחד עולה למין רפ"ח דאח' דחיצוניות עד לע"ב ס"ג דא"ק, ומיחודם נולדים מוחין דאח' דחיצוניות ונכנסים בז"א כסידרן עד תיבת באהבה.

בתיבת באהבה, [קודם כל יש לברר רפ"ח דפנים דחיצוניות לצורך השופר ואח"כ], יוצאים המוחין דאח' דחיצוניות מז"א, חכמות וחסדים עומדים ע"ג רישא דז"א, וכינות וגבורות והריבועים - שהם הגבורות, נכנסים בנזק, כחב"ד ח"ג ושליש עליון דת"ת ב"ס דלאה, וב' ש"ת דת"ת ונהי"מ ב"ס דרחל.

ועתה בינות וגבורות [יעיין בנה"ש ל"ג רע"ב] והגבורות - שהם הרבועים, דחב"ד ח"ג ושליש עליון דת"ת נשארים בלאה בבחינת רשימו וע"י כך ננסרת לאה כולה מז"א, ועצמות הבינות והגבורות והז"ג ניתנים לכל י"ס דכתר דרחל. וגם יש להמשיך לכתר דרחל [מפרק לספירה] מב' ש"ת דת"ת דז"א, וע"י כך ננסר כתר דרחל דאח' דחיצוניות. [ואף שביום א' בתיבות זכרנו לחיים וכו' ננסרו בכל תיבה ספירה אחת מ-י' ספירות דכתר דרחל, אבל ביום ב' שבזכרנו יש לנסור חכמות [וכדלקמן].] לכן בתיבת באהבה נגמרת נסירת כל י' ספירות דכתר דרחל דאח' דחיצוניות].

לאחר נסירת כתר דאח' דחיצוניות, יש לתקן פנים דאח' דפנימיות [שנשארו מיום א'], ולצורך זה יש לברר ברורי רפ"ח דפנים דאח', [ועמהם נבררים רפ"ח דפנים דפנים דפנימיות לצורך השופר, וכן אפשר לבררם לעיל בתחילת באהבה עם רפ"ח דפנים דחיצוניות]. ועתה כדי לתקן רפ"ח דפנים דאח', יש להעלות עמהם [בסוד לא יראו פני ריקם] את המוחין דבחינת אח' דאח' [שנתקן ביום א']. וכל בחינות חו"ח וכו"ג דאח' דאח', נמצאים רק בז"א [שהרי אתמול בתקיעות חזר הכל תוך ז"א], אמנם הז"ג דאח' דאח' נמצאים בכתר דרחל. וא"כ יוצאים חו"ח וכו"ג מז"א, וז"ג מכתר דרחל, ועולה הכל למין עם רפ"ח דפנים דאח' לע"ב ס"ג דא"ק, ונולדים המוחין דפנים דאח' ויורדים ונכנסים תוך י' ספירות דז"א [ולכאורה יש לכיין גם לתקן בהארה חב"ד דנוק⁹, כמו שהוספנו בסוד דף מ"ד סע"ב, משם השד"ה]. ואז מחזירין את הז"ג דאח' דאח' לכתר דרחל, וז"ג דפנים דאח' נמשכין ב"ס דלאה¹⁰, ונשארו הרשימו בלאה וע"י כך ננסרת לאה כולה מז"א, ועצמות ז"ג ניתן לכתר דרחל, וגם יש להמשיך לכתר דרחל מפרק לספירה מב' ש"ת תחתונים דת"ת דז"א, וננסר הכתר דרחל.

למדנו שבתיבת באהבה דיום ב' יש ב' נסירות דכתר:

א. דאח' דחיצוניות.

ב. דפנים דאח' דפנימיות.

בתיבות זכרנו לחיים וכו' יש לנסור חכמות דג' בחינות: אח' ופנים דאח' דפנימיות, ואח' דחיצוניות. והנסירה היא בשלבים, בכל תיבה מ-זכרנו וכו' ננסרת ספירה אחת מ"ס דחכמה דרחל. וא"כ בתיבות באהבה וזכרנו וכו', יש ה' נסירות, ב' דכתר וג' דחכמה.

9. דאח' ופנים דאח', והגם שבתר"ת דיום א' קבלה כבר הנוק' הארת חב"ד דאח' דאח', ובחינה זו נשארה בה, מכל מקום גם כאן יש לכיין להאיר לחב"ד דנוק' דאח' דאח', היות ובעליית המוחין דאח' דאח' מז"א בודאי שנתחדש בהם דבר, ותוספת זו יש לתקנה בהארה לנוק'. וראה עוד בש"ש ח"ג דף קכ"א ע"ג סוף אות י"ז.

10. ראה שערי רחמים ח"א שאלה ק"ב.

תקיעת שופר

בתקיעה ראשונה:

א. לצורך תיקון רפ"ח דפנים דחיצוניות שנבררו בתיבת באהבה, יש להעלות עמהם [בסוד ולא יראו פני ריקם] את המוחין דאח' דחיצוניות. וא"כ בתקיעה ראשונה עולה הבל השופר ומעורר כלים דחב"ד דאח' דחיצוניות, ומעורר עוד את המוחין דחו"ח דאח' דחיצוניות העומדים ע"ג רישא דז"א, ויש להוציא בו"ג מהנוק' [כתר מכתה, חב"ד חו"ג וש"ע דת"ת מחכמה, ותנהי"מ מ"י"ס דרחל], וז"ג מכתה וחכמה דרחל [כתר מכתה, וה' גבורות ושליש, מחכמה].

ב. ולצורך תיקון רפ"ח דפנים דפנימיות, יש להעלות עמהם את המוחין דאח' דפנים דפנימיות [שנתקנו בשופר דיום א']. ויש להוציא המוחין דחכמות וחסדים ובו"ג [רק] מז"א", וכן להוציא מכתה דרחל ז"ג דאח' דפנים, ולעלות הכל על גבי רישא דז"א.

ועתה יש להעלות אח' דחיצוניות עם רפ"ח דפנים דחיצוניות, ואח' דפנים דפנימיות עם רפ"ח דפנים דפנים דפנימיות, לע"ב ס"ג דא"ק, ומתייחדים ונולדים י"ס דמ"ה וט"ס דב"ן, דפנים דחיצוניות ודפנים דפנים דפנימיות, ויורד הכל כולם [חדש וישן] ועומדים ע"ג רישא דז"א. [והם שמונה בחינות, ד' צלמים דאח"א דאח' ופנים דחיצוניות, וד' צלמים דאח"א דאח' ופנים דפנים דפנימיות].

שברים: [שמאל שהוא] בג"ה ודת"י דגבורות, הישנים - שהם אח' דפנים דפנימיות ואח' דחיצוניות, נכנסים תוך בג"ה דז"א, ומהוד דז"א נתקן בינה ודעת דגבורות דנוק'.

תרועה: לסלק המוחין דדת"י דגבורות דאח' דחיצוניות ודאח' דפנים דפנימיות [שנכנסו בשברים], ולעלותם בחזרה ע"ג רישא דז"א. [וכן המוחין דדעת דגבורות דנוק', מסתלקים ועומדים ע"ג רישא דז"א, וכמ"ש בפרי עין הגן עמ' ט"ז. אבל לפי הסידור גבורות דדעת דנוק' אינם מסתלקים, וכנ"ל].
תקיעה אחרונה דתשר"ת: יכוון להמשיך ד' בחינות, שהם אח' ופנים דפנים דפנימיות ואח' ופנים דחיצוניות, ולהכניסם תוך חב"ד דז"א [חוץ מבג"ה דאח' דפנים דפנימיות ואח' דחיצוניות, שכבר נכנסו בשברים].

תש"ת: יכוון להמשיך כל הבחינות הנ"ל תוך חג"ת דז"א, [חוץ מגבורה והוד].

תר"ת: בתקיעה, יכוון להמשיך נצח דאח' ופנים דפנים דפנימיות ואח' ופנים דחיצוניות, ולהכניסם תוך נצח דז"א, ולתקן בהארה חכמה דנוק' דהבחינות הנ"ל.

תרועה, יכוון להמשיך הוד דפנים דפנים דפנימיות, ודפנים דחיצוניות [אבל אח' דפנים דפנימיות ואח' דחיצוניות, כבר נכנסו בשברים כנ"ל], ולהכניסם תוך הוד דז"א, ולתקן בהארה בינה דנוק' דבחינות הנ"ל.

תקיעה אחרונה דתר"ת, יכוון להמשיך יסוד דאח' ופנים דפנים דפנימיות, ואח' ופנים דחיצוניות ולהכניסם תוך יסוד דז"א. ולהמשיך ולתקן דעת דנוק' דהבחינות הנ"ל, [ואף שבשברים כבר נתקן דעת דגבורות דנוק', דאח' דפנים דפנימיות ודאח' דחיצוניות, מכ"מ היות ובתרועה הם נסתלקו, לכן יש לבנות מחדש כל בחינות הדעת דנוק', וכמ"ש בפרי עין הגן עמ' ט"ז. אבל לדעת הסידור דעת דגבורות, לא נסתלקו מנוק' וכנ"ל].

11. שהרי ביום א', המוחין דבו"ג דאח' דפנים נכנסו בז"א, ורק הארה שלהם ניתנה לחב"ד דנוק' בתר"ת. וכבר כתבנו לעיל בהערה 9 שאותה הארה שנתנה לנוק' לא יצאה ממנה. ומכ"מ נראה שאפשר להבין אחרת והוא שגם הארה זו יוצאת עתה מהנוק', שלכן בתר"ת [דיום ב'] יש לתקן חב"ד דנוק' בהארה והוא גם עבור אח' דפנים. ומכאן שגם הארה חב"ד דנוק' שהיתה בנוק' יצאה, ולכן יש לשוב לתקנה.

ובסיום תקיעה אחרונה דת"ת, יכוון להחזיר ז' גבורות דאח' דחיצוניות שעלו למ"ן בתקיעה ראשונה דתשר"ת, להחזירם לכתר דרחל דאח' דחיצוניות. ולהשאיר בכתר את גבורת הכתר, ושאר הגבורות יחזירם לחכמה, וכאן אין נסירה.

עוד יש להחזיר ז' גבורות דאח' דפנים דפנימיות שעלו למ"ן בתקיעה ראשונה דתשר"ת, להחזירם לכתר דרחל דאח' דפנים דפנימיות שנתקן בשופר דיום א', וכאן אין נסירה. ולהשאיר בכתר את גבורת הכתר, ושאר הגבורות ימשיכם לחכמה, וכן להמשיך לרחל מגופא דז"א מפ"א דנצח ולנסרה ממנו.

והנה כל ענין השופר ביום ב' היה כדי לתקן בחינת פנים דפנים דפנימיות, ופנים דחיצוניות, ועתה יש להמשיך לרחל ע"י ז"א, ז' גבורות ד-ב' בחינות אלו, ולהמשיך לה מגופא דז"א מב' ש"ת דת"ת, ולנסור כתר דרחל דב' הבחינות הנ"ל. ולהשאיר בכתר את גבורת הכתר, ושאר הגבורות להורידם לחכמה דרחל ד-ב' הבחינות הנ"ל, ולהמשיך לה מגופא דז"א מפ"א דנצח דז"א, ולנסור חכמה דרחל ד-ב' בחינות הנ"ל.

נסכם ונאמר בשופר עשינו 5 נסירות, חכמה דאח' דפנים דפנימיות, וכתר וחכמה דפנים דפנים דפנימיות ודפנים דחיצוניות.

וייש לשים לב: שעבור כל עשרת ימי תשובה יש להביא מוחין מע"ב ס"ג דא"ק וכו', רק ל-ו' בחינות שהם: ד' בחינות בפנימיות שהם: אח' ופנים דאח', ואח' ופנים דפנים. וב' בחינות בחיצוניות שהם: אח' ופנים דחיצוניות. ומוחין אלו באים בר"ה. אבל בשאר עשרת ימי תשובה, יש רק המשכות ונסירות.

והנסירות הם לכל ספירה וספירה בנפרד, והיה מן הראוי שכל ו' בחינות הכתר ינסרו ביום א', וו' בחינות החכמה ביום ב' וכו', אמנם ביום א' לא ננסרו כי אם ב' בחינות דכתר, ונשארו ד' בחינות הכתר ליום ב'. ולכן ביום ב' יש עשר נסירות, ו' דחכמה דיום ב', וד' דכתר שנשארו מיום א'.

ומיום ג' ואילך אין יותר הבאת מוחין, כי כל המוחין כבר נולדו ביום א' וב'. ויש רק בכל יום ו' נסירות: ג' בזכרנו והם אח' ופנים דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות, וג' במלך עוזר ומושיע ומגן, והם אח' ופנים דפנים דפנימיות ופנים דחיצוניות.

עוד יש לציין בענין הבינות וגבורות (צלם דאימא), דאח' דאח' דפנימיות, ואח' דחיצוניות שנסירתם היתה בתיבת באהבה דיום א' וב', שרק בהם יש כניסת בינות וגבורות דחכב"ד חו"ג וש"ע דת"ת ב"ס דלאה, וב"ש ת"ת ונהי"מ ב"ס דרחל¹². אבל בשאר הארבע בחינות, אין כניסת בו"ג בנוק', וכל מה שהנוק' מקבלת הוא רק הארה לחב"ד שלה.

וכן הוא בענין הריבועים של מספירה לספירה, שרק באח' דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות ניתנו כל העשר ריבועים ללאה ורחל, אבל בשאר הד' בחינות כל מה שניתן לנוק', הוא רק ז' גבורות, אבל הגבורות דב"ש ת"ת ונהי"מ כלל לא ניתנו בנוק' עד יום שביעי, וכדלקמן.

ראש השנה - סדר העבודה - סיכום כללי

העבודה שלנו ברי"ה מתפרטת לשש בחינות: אחי' ופנים דאחי' דפנימיות, אחי' ופנים דפנימיות, אחי' ופנים דחיצוניות.

חיצוניות		פנימיות		חיצוניות	
פנים	אחי'	פנים	אחי'	פנים	אחי'
חלוקה ראשונית:					
חלוקה משנית:			חלוקה ראשונית:		

בכל אחת מששת הבחינות הנ"ל יש פרצוף זוי"ן ועבורם יש לטפל בשלוש עבודות עיקריות: בירורים, הבאת מוחין ונסירה. מטרת השרטוט לאפשר באופן קל ביותר לבחון עבור כל אחת מששת הבחינות הנ"ל איפה במהלך התפילה (והשופר) מתבצעות העבודות העיקריות הנ"ל.

הקדמה:

- יום אי מוקדש כולו לפנימיות, יום בי' כולו לחיצוניות. למעשה, כלל זה מתקיים בעיקר במערכת ההיכלות, בעליות עד להיכל קודש קודשים דבריאח (ביום אי נעלה את כל בחינות הפנימיות וביום בי' נעלה את כל בחינות החיצוניות).
- במהלך עשרת ימי תשובה אנחנו אמורים לנסור כל יום ספירה אחת כללית: יום אי - כתר, יום בי' - חכמה, יום גי' - בינה, ... יש לציין שהבאת המוחין והבירורין נעשים לכל הי"ס ביחד, לעומת הנסירה שבכל יום ננסור רק ספירה אחת.
- בפועל, ביום הראשון (דינא קשיא) נבנה רק את בחינות אחי' דאחי' דפנימיות ואחי' דפנים דפנימיות. ביום השני (דינא רפיא) נבנה את אחי' ופנים דחיצוניות. ובנוסף לכך נשלים את שאר הבחינות של הפנימיות. וכמוכן שנוכל לבצע את הנסירות רק לאחר השלמת בנין זוי"ן של אותה הבחינה.

למעשה, אנחנו נחלק את ששת הבחינות הנ"ל לשתי קבוצות: אחי' ופנים, כאשר השייכות לקבוצה תקבע על פי החלוקה הראשונית בלבד:

בחינות האחי': אחי' ופנים דאחי' דפנימיות, ואחי' דחיצוניות.
 בחינות הפנים: אחי' ופנים דפנים דפנימיות, ופנים דחיצוניות.

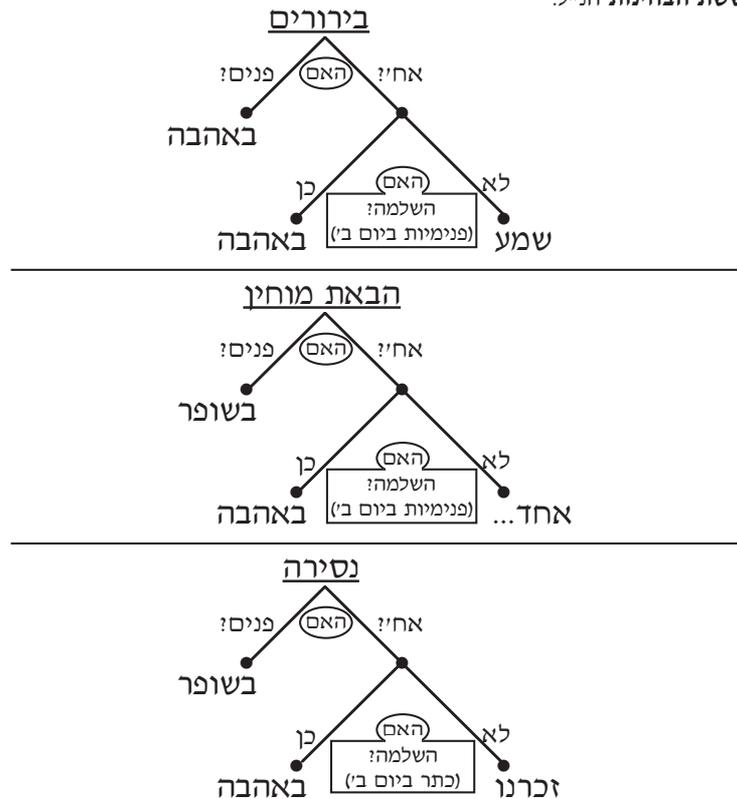
[יש לשים לב שעבודתינו בראש השנה מתקנת את הגי'ר של כללות השנה. לעומת זאת, בכל חודשי השנה נתקן את הוי"ק של כללות השנה].

על מנת לאתר את מיקום עבודה מסויימת בתפילה, עבור כל אחת מששת הבחינות הנ"ל, נשאל שתי שאלות (כמבואר בשרטוט המצורף):

א. האם הבחינה הנבחרת שייכת לקבוצת האחי' או הפנים?

ב. כאשר מדובר בבחינת אחי', האם עבודה זו מתאימה ליום זה או האם זה השלמה? (עיין הגדרה בשרטוט).

על פי שתי השאלות הנ"ל, נוכל לדעת בקלות איפה מתבצעת כל אחת מהעבודות העיקריות, עבור פרצוף הזוי"ן של כל אחת מששת הבחינות הנ"ל.

ראש השנה - סדר בנין פראפי זי"ן בתפילות - השוואת חול ור"ה ר"ה

יום חול *

3. שפע זמנים	2. הכנה לפנים	1. מסורה על קידוש השם. ברחוקים לצורך תפנים.
מתכות "מלך עזרי"	בתבת "באהבה"	
1.1 התורה השפע דא"ח וכניסת תפנים בתוך זי"ן.	1.1 מסורה על קידוש השם. ברחוקים לצורך תפנים. נסדרה בנין ז"א לניק (בא"ח).	
	2.2 ברחוקים לצורך תפנים.	
	3.3 נסדרה בנין ז"א לניק (בא"ח).	
	4.4 עליית מ"ן לע"ם דא"ק (ברחוקים ושפע דא"ח).	
	5.5 ייחוד ע"ם דא"ק.	
	6.6 חולדת שפע תפנים.	
	7.7 ירדת שפע דא"ח ופנים עד על גבי רישא ד"א.	

ראש השנה *

3. שפע זמנים	2. הכנה לפנים	1. מסורה על קידוש השם. ברחוקים לצורך תפנים. נסדרה בנין ז"א לניק (בא"ח).
שופר (תפורה כ' שפול עוזר)	"אפרו לחיים"	
1.1 התורה השפע דא"ח וכניסת תפנים בתוך זי"ן.	1.1 מסורה על קידוש השם. ברחוקים לצורך תפנים. נסדרה בנין ז"א לניק (בא"ח).	
	2.2 ברחוקים לצורך תפנים. המלאת בחינות א"ח (יום ב').	
	3.3 נסדרה בנין ז"א לניק (בא"ח).	
	4.4 עליית מ"ן לע"ם דא"ק (ברחוקים ושפע דא"ח).	
	5.5 ייחוד ע"ם דא"ק.	
	6.6 חולדת שפע תפנים.	
	7.7 ירדת שפע דא"ח ופנים עד על גבי רישא ד"א.	

1. שפע דא"ח

מתכות "שפע" עד "למען שמו"	1. שפע דא"ח	מתכות "שפע" עד "למען שמו"
2. שפע דמולות (רא"ח)	ב. הכנה לדמולות (רא"ח)	2. שפע דמולות (רא"ח)
מולות דמולות	מתכות "אח" עד "למען שמו"	מולות דמולות
א. שפע דקטנות (רא"ח)	מתכות "אח" עד "למען שמו"	א. שפע דקטנות (רא"ח)
תשלים מולות דניקה	ב. הכנה לדמולות (רא"ח)	ב. הכנה לדמולות (רא"ח)
ב. הכנה לדמולות (רא"ח)	מתכות "אח" עד "למען שמו"	מתכות "אח" עד "למען שמו"
1.1 ברחוקים לצורך דמולות.	1.1 מסורה על קידוש השם.	1.1 מסורה על קידוש השם.
2.2 ברחוקים לצורך דקטנות.	2.2 עליית מ"ן לע"ם דא"ק (ברחוקים ושפע דקטנות).	2.2 עליית מ"ן לע"ם דא"ק (ברחוקים ושפע דקטנות).
	3.3 ייחוד ע"ם דא"ק.	3.3 ייחוד ע"ם דא"ק.
	4.4 חולדת שפע דמולות.	4.4 חולדת שפע דמולות.
	5.5 ירדת שפע דקטנות דמולות עד על גבי רישא ד"א.	5.5 ירדת שפע דקטנות דמולות עד על גבי רישא ד"א.
	6.6 החזרת שפע דקטנות למקומו.	6.6 החזרת שפע דקטנות למקומו.

1. שפע דא"ח

מתכות שפע עד למען שמו	1. שפע דא"ח	מתכות שפע עד למען שמו
2. שפע דמולות (רא"ח)	ב. הכנה לדמולות (רא"ח)	2. שפע דמולות (רא"ח)
מולות דמולות	מתכות "אח" עד "למען שמו"	מולות דמולות
א. שפע דקטנות (רא"ח)	מתכות "אח" עד "למען שמו"	א. שפע דקטנות (רא"ח)
תשלים מולות דניקה	ב. הכנה לדמולות (רא"ח)	ב. הכנה לדמולות (רא"ח)
ב. הכנה לדמולות (רא"ח)	מתכות "אח" עד "למען שמו"	מתכות "אח" עד "למען שמו"
1.1 ברחוקים לצורך דמולות.	1.1 מסורה על קידוש השם.	1.1 מסורה על קידוש השם.
2.2 ברחוקים לצורך דקטנות.	2.2 עליית מ"ן לע"ם דא"ק (ברחוקים ושפע דקטנות).	2.2 עליית מ"ן לע"ם דא"ק (ברחוקים ושפע דקטנות).
	3.3 ייחוד ע"ם דא"ק.	3.3 ייחוד ע"ם דא"ק.
	4.4 חולדת שפע דמולות.	4.4 חולדת שפע דמולות.
	5.5 ירדת שפע דקטנות דמולות עד על גבי רישא ד"א.	5.5 ירדת שפע דקטנות דמולות עד על גבי רישא ד"א.
	6.6 החזרת שפע דקטנות למקומו.	6.6 החזרת שפע דקטנות למקומו.

לפי סוג העבודה (רפ"ח, רפאת, רמזון, נסרות)

סדר העבודה בראש השנה

דעינות		פנים			פניניות	
פנים	אד' א	פנים	אד' א	אד'	אד' א	
6	5	4	3	2	1	
"כאהכ"ה" יום ב'	"שמע" יום ב'	"כאהכ"ה" יום ב'	"כאהכ"ה" יום א'	"כאהכ"ה" יום ב'	"שמע" יום א'	ברורי רפ"ח
שופר יום ב'	"אחד" עד "למען שמע" יום ב'	שופר יום ב'	שופר יום א'	"כאהכ"ה" יום ב'	"אחד" עד "למען שמע" יום א'	מוזון
שופר יום ב'	"כאהכ"ה" יום ב'	שופר יום ב'	שופר יום א'	"כאהכ"ה" יום ב'	"יפרע לחיים" יום א'	נסירת כתר
שופר יום ב'	"יפרע לחיים" יום ב'	שופר יום ב'	שופר יום ב'	"יפרע לחיים" יום ב'	"יפרע לחיים" יום ב'	נסורת חכמה
	יום ב' ←	יום ב' ←	יום א' ←	יום ב' ←	יום ב' ←	

לפי סדר הימים (יום א', יום ב')

סדר העבודה בראש השנה

שופר	"זכנו לחיים"	"כאהכ"ה"	"אחד" עד "למען שמע"	"שמע"	דערת:	
כינו מוזון דפנים ונסרות.	נסורת אד' - כמנו.	1. ברורי פנים. 2. כל עבודות האד' שלא במנו.	כנו מוזון דאד' - כמנו.	ברורי אד' - כמנו.		
אד' דפנים דפניניות		אד' דפנים דפניניות	אד' דפניניות	אד' דאד' דפניניות	ברורי רפ"ח	יום א'
אד' דפנים דפניניות	אד' דאד' דפניניות	פנים דאד' דפניניות		אד' דדעינות	ברורי רפ"ח	יום ב'
		פנים דפנים דפניניות				
		פנים דדעינות				
		פנים דאד' דפניניות				
		פנים דפנים דפניניות				
		פנים דדעינות				
		פנים דאד' דפניניות				
		פנים דפנים דפניניות				
		פנים דדעינות				
		פנים דאד' דפניניות				
		פנים דפנים דפניניות				
		פנים דדעינות				
		פנים דאד' דפניניות				
		פנים דפנים דפניניות				
		פנים דדעינות				
		פנים דאד' דפניניות				
		פנים דפנים דפניניות				
		פנים דדעינות				

מקרא:

- פנים כמנו.
 - השלמת פנים.
 - אד' כמנו.
 - השלמת אד'.

דבר/ענין	עולה לצורך	יום א'	יום ב'
1	עולה לצורך	יום א'	יום ב'
2	עולה לצורך	יום א'	יום ב'
3	עולה לצורך	יום א'	יום ב'
4	עולה לצורך	יום א'	יום ב'
5	עולה לצורך	יום א'	יום ב'
6	עולה לצורך	יום א'	יום ב'

ערביית (רק לחש): גבורה דוי"ק דכלים חויצ' דנוקי' דבינה דדוי"ן	שחרית (לחש): גבורה דוי"ק דכלים פני דז"א דבינה דדוי"ן	מוסף (לחש): גבורה דדעת דכלים פני דז"א דבינה דדוי"ן	מנחה (לחש): גבורה דוי"ק דג' כלים דז"א דחכמה דדוי"ן (אינא עי') (חזרת): בינה דג' כלים דז"א דחכמה דדוי"ן (אינא עי')	מנחה (לחש): גבורה דוי"ק דכלים אמצי' דנוקי' דבינה דדוי"ן (חזרת): בינה דכלים אמצי' דנוקי' דבינה דדוי"ן
הערה:				
כיום א': רכל כפמימות (אח' דאח' דפנימות ואח' דפנים דפנימות) בלבה.				
כיום ב': רכל כפמימות (פנים דאח' ופנים דפנים דפנימות), ומדצינות (אח' ופנים דדחצינות) בידה, מלכד להחיש של מנחה וערבית: דחצינות כמנו הפנימות של יום א' (דדוינו, מנחה ד"ק).				
וכפמימות כוונים את מנחה דדעת (פנסת' למנחה ד"ק מדינות, כ"ל).				
כשופר: דמיישב - פנים של להש וחזרה של שחרית.				
דמעמד - פנים של להש וחזרה של מוסף.				

- * דעברדה בא"ק ואביביע דגבורה.
- * כל הכוונות רק בחלק השמאלי של כל פראץ.
- * תקיעות דמיושב שיוכרות לשחרית (ל"ח).
- * תקיעות דמוסף (ל"ח): מלכות-פנימות דחצינות (חיצו).
- * זכרונות- חצינות דפנימות (אמצעי).
- * שופרות- פנימות דפנימות (פנימי).
- * מנחה וערבית - היכל ישרות.
- * שחרית - היכל ישרות (וכ' בירורים עבור היכל אר"א, למוסף).
- * מוסף - היכל אר"א.

- בר"ה אנהנו עושים 12 נסירות ברחל:**
- יום א' (2 נסירות):
 - 2 כתרנים: אח' דאח' דפני' זכרנו, אח' דפנים דפני' (שופר).
 - יום ב' (10 נסירות):
 - 2 כתרנים: אח' דחצינות, ופנים דאח' דפני' (באתבה).
 - 3 חכמות: אח' ופנים דאח' דפני', ואח' דחצינות (זכרנו).
 - 2 כתרנים: פנים דפנים דפני', ופנים דחצינות (שופר).
 - 3 חכמות: אח' ופנים דפנים דפני', ופנים דחצינות (שופר).

שמי"ע	סוכות	יום כפור	עשי"ת	ראש השנה	
				שנה א': בנין אח' דנקי' 4	
			שנה ב': בנין אח' דנקי' 5 (כולל נסירה)	שנה ב': בנין נסירה כתר וחכמה אח' דנקי' 4	פנימות (כולל מוקדיש ליום כיפור)
שנה ג': יחוד	שנה ג': חסדים (נענועים...)	פנים דנקי' 4.5 בנין		שנה ב': בנין נסירה אח' דנקי' 4	
		נקודה 3,4,5: אח' פנים יחוד (שים שלום- יחוד דוי"ן הקטנים. נעילה- יחוד דוי"ן המזולים.)			

עני' שפני שפנות, חלק פתח עיניים, דף צ"ח סע"ד.

ראש השנה - עמידת ז"א - רהל ולאח - העברת הבו"ג והריבועים

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

(ז"א נוהג את הריבועים לנוק'
דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו
לדופן שלה, לעומת הבו"ג
הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה
4 | 2
(י"ב מדרגות)

ז"א

כתר

כתר

←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה
←	רהל
←	כתר

כתר
חכמה
בינה
דעת
חסד
יסוד
מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	מלכות
←	סיום רהל

חכמה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

בינה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

גבורה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חסד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

הזה דז"א

הוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

נצה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

עטרת היסוד

←	סיום ז"א
---	----------

מקורות

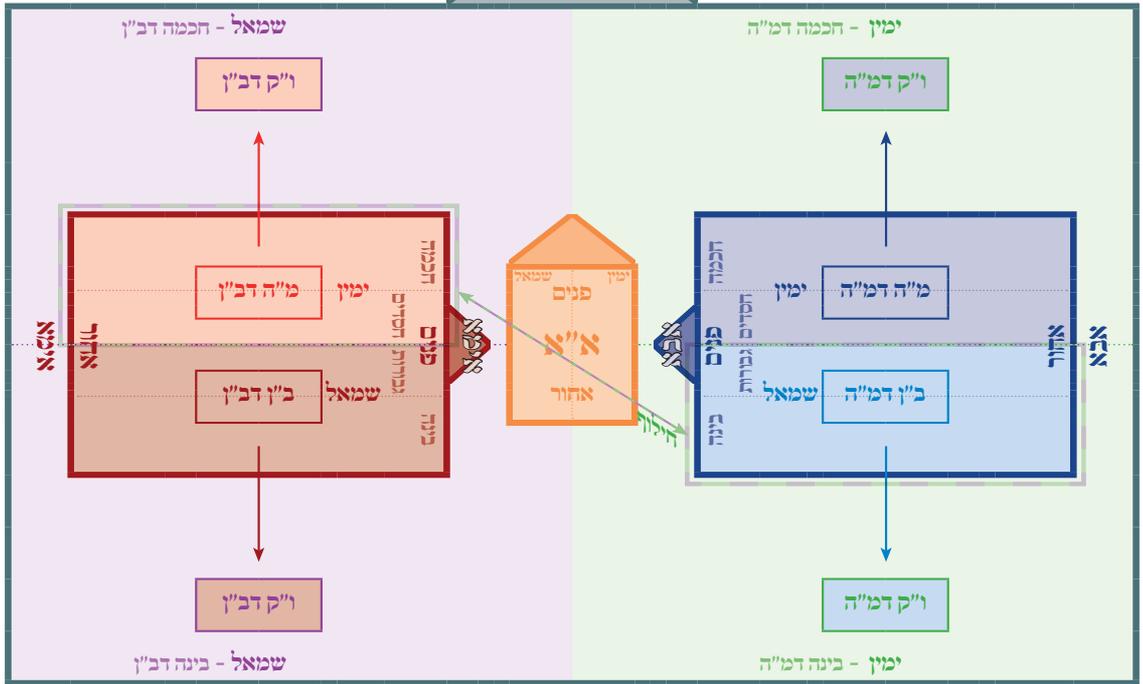
שעה"ב דף ל"ט ע"ג-ד'. ע"ח ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בני' תרדמה), דף נ"ג ע"א.
ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"א), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ט. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תנ"ח דף קמ"ג אע"א.
ע"ח ח"ב דף פ"ו ע"ג-ד' (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקיים). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדא"ה 358.
דב"ש דף א' ע"ג ע"ו ו' ו' ו' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה. ש' מאמרי רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין.
ענין "אתי חסד ופריש לון גועין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו
ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. ב"א ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סדר החילוף הפרטי והכללי של או"א

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"ו. שער ח"ב שאלה ק"כ.

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' - אחור

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הואת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אחר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כוננת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכלליים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

סדר החילוף הפרטי והכללי של או"א

אימא - ב"ן - שמאל (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

שמאל דאימא	ימין דאימא
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (גבורות דאימא)	חכמה (חסדים דאימא)
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (גבורות)	דעת (חסדים)
הוד (דאימא)	נצה (דאימא)
יסוד	יסוד

אבא - מ"ה - ימין (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

שמאל דאבא	ימין דאבא
ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
בינה (גבורות דאבא)	חכמה (חסדים דאבא)
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (גבורות)	דעת (חסדים)
הוד (דאבא)	נצה (דאבא)
יסוד	יסוד

לפני החילוף הפרטי:

המודחין נקראים תמיד: (ח"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה
בינה (גבורות דאימא)	בינה (דאבא גבורות)
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (גבורות)	דעת (חסדים)
הוד (דאימא)	נצה (דאימא)
יסוד	יסוד

מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה
חכמה (חסדים דאימא)	חכמה (דאבא חסדים)
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (גבורות)	דעת (חסדים)
הוד (דאבא)	נצה (דאבא)
יסוד	יסוד

אחרי חילוף פרטי:

והמודחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף

אך בכניסה תמיד המודחין: (ח"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (גבורות דאימא)	בינה (דאבא גבורות)
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (גבורות)	דעת (חסדים)
הוד (דאימא)	נצה (דאימא)
יסוד	יסוד
בתוך י' כלי ז"א (דמצד אימא)	

ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
חכמה (חסדים דאימא)	חכמה (דאבא חסדים)
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (גבורות)	דעת (חסדים)
הוד (דאבא)	נצה (דאבא)
יסוד	יסוד
בתוך י' כלי ז"א (דמצד אבא)	

אחרי חילוף פרטי (השני): (המודחין חזרו למקומם הראשון)

והמודחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')

אך בכניסה תמיד המודחין: (ח"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א.
סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

הערות

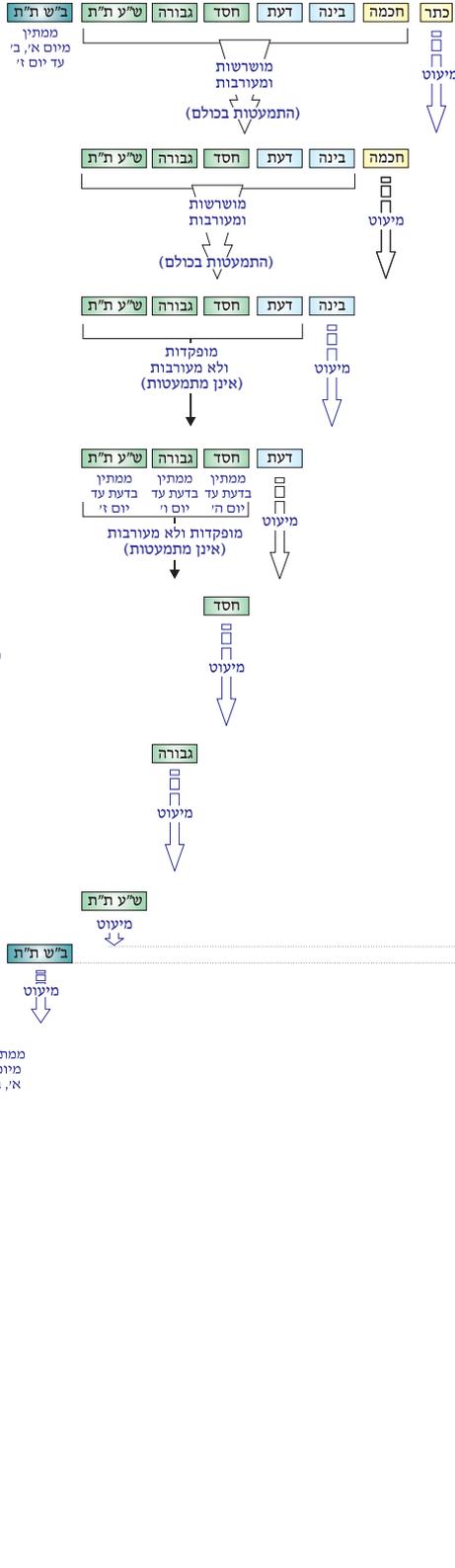
* ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עטרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.

* בפורים, הארת מרדכי (עטרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ד ח"ב שאלה שג"ד).

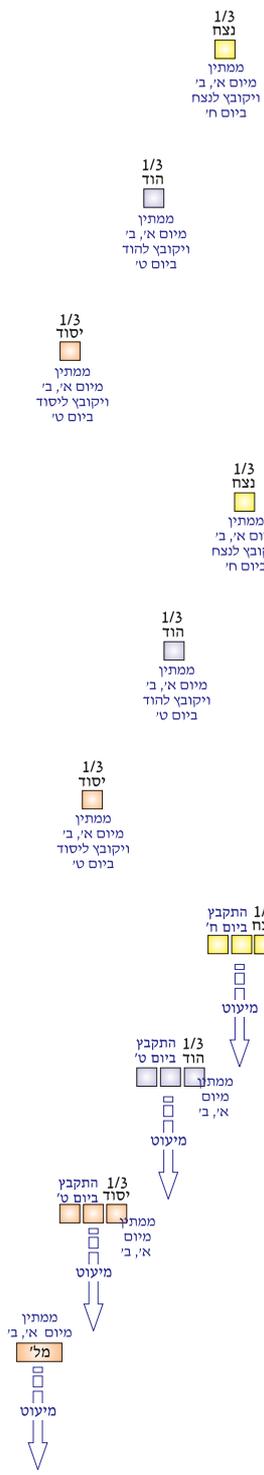
ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשי"ת

שש גב' ושי"ע דת"ת

- הערות:**
 1. לכבי בי"ש ת"ת ונהי"מ
 התרשים מתאר בחינות ישנות
 (אח' דאח' דפני' ואח' דחיצי)
 בח' חדשות נמשכות ישירות
 לספירה הנסרת
 2. שש בוי"ג ושי"ע ת"ת-ישן וחדש

- יום א' כתר
- יום ב' חכמה
- יום ג' בינה
- יום ד' דעת
- יום ה' חסד
- יום ו' גבורה
- יום ז' ש"ע ת"ת
- יום ח' נצח
- יום ט' הוד
- יום י' יסוד
- יום י"א מלכות

ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשי"ת

מקורות
שעה"כ דף צ"ב אמצע ע"ב.

כתר יום א'

מושרשות ומעורבות *	
כתר	חכמה
בונה	דעת
גבורה	חסד
1/3 ת"ת	
כולם מתמעטים	

חכמה יום ב'

מושרשות ומעורבות *	
חכמה	בונה
דעת	גבורה
חסד	1/3 ת"ת
כולם מתמעטים	

בינה יום ג'

מופקדות	
בינה	דעת
גבורה	חסד
1/3 ת"ת	
רק בינה מתמעטת	

מושרשות ומעורבות

מופקדות

דעת יום ד'

מופקדות	
דעת	חסד
גבורה	1/3 ת"ת
רק דעת מתמעטת	

גבורה יום ו'

רק בחינה אחת יורדת מהדעת	
גבורה	
רק גבורה מתמעטת	

חסד יום ה'

רק בחינה אחת יורדת מהדעת	
חסד	
רק חסד מתמעטת	

1/3 תפארת יום ז'

רק בחינה אחת יורדת מהדעת	
1/3 ת"ת	
רק 1/3 תפארת מתמעטת	

2/3 תפארת יום ז' (הפץ)

2/3 ת"ת יורד מהכתר (מחכה מר"ה)	
2/3 ת"ת	
והשלמת המיתוקים	
ממוח ז"א:	פ"ג דפ"ג
מוח נוק':	פ"ב דדעת דנוק'
מה"ג:	גבורה ג' דדעת דנוק' (ת"ת)
כולם מתמעטים	

נצה יום ח'

לקבץ נצה מהחזן דרחל (מחכה מר"ה)	
נצה	
והשלמת המיתוקים	
ממוח ז"א:	פ"ג דפ"ג
מוח נוק':	פ"ג דחכמה דנוק'
מה"ג:	גבורה ד' דדעת דנוק' (נצה)
כולם מתמעטים	

הוד יום ט'

לקבץ הוד מהכ"ג דרחל (מחכה מר"ה)	
הוד	
והשלמת המיתוקים	
ממוח ז"א:	פ"ג דפ"ג
מוח נוק':	פ"ג דבינה דנוק'
מה"ג:	גבורה ה' דדעת דנוק' (הוד)
כולם מתמעטים	

יסוד יום ט'

לקבץ יסוד מהדתי דרחל (מחכה מר"ה)	
יסוד	
והשלמת המיתוקים	
ממוח ז"א:	פ"ג דפ"ג
מוח נוק':	פ"ג דדעת דנוק'
מה"ג:	כללות ה"ג דדעת דנוק' (יסוד)
כולם מתמעטים	

* מושרשות ומעורבות:
 ביום א', כולם מתפשטים ב"ס דכתר הכללי.
 ביום ב', רק ה"ס של הכתר הכללי נשאר ב"ס דכתר הכללי דרחל, כל השאר מתאסף ויורד לכתר דחכמה הכללית, וחוזר אותו תהליך. לכן כולם מתמעטים.
 מופקדות: ביום ג', ה"ס הפרטיות של כל ספירה מבינה ומנחה (המפזרות ב"ס דחכמה). מתאספות ויורדות לכתר דבינה (כמו בימים א' ו'ב), אלא שכאן רק הבינה (ספירת היום) מתפשטת ב"ס דבינה (ומתמעטת), שאר הספירות יורדות עד שמגיעות בשלימות למלכות דבינה. ביום ד' כנ"ל בדעת הכללי.

☞ התנהגו"ם קיים בנוק' רק לאח' דאח' דפנימיות ולאח' דחיצוניות. לשאר הבחינות התנהגו"ם נמשך מחדש (מז"א).
 בכל אופן, כל התנהגו"ם זקוקות להשלמת המיתוקים, שהרי לא השתתפו בשופר.
 ביום ט', יש לתקן תחילה את ספירות יסוד ומלכות ע"י המשכת הארה גדולה מגבורות נו"ח.
 ליום ט', יש להמשיך מיסוד ומלכות דאימא: כללות דכללות ה"ח למלכות דנוק', וכללות ה"ח ליסוד דנוק' (מתתא לעילא).

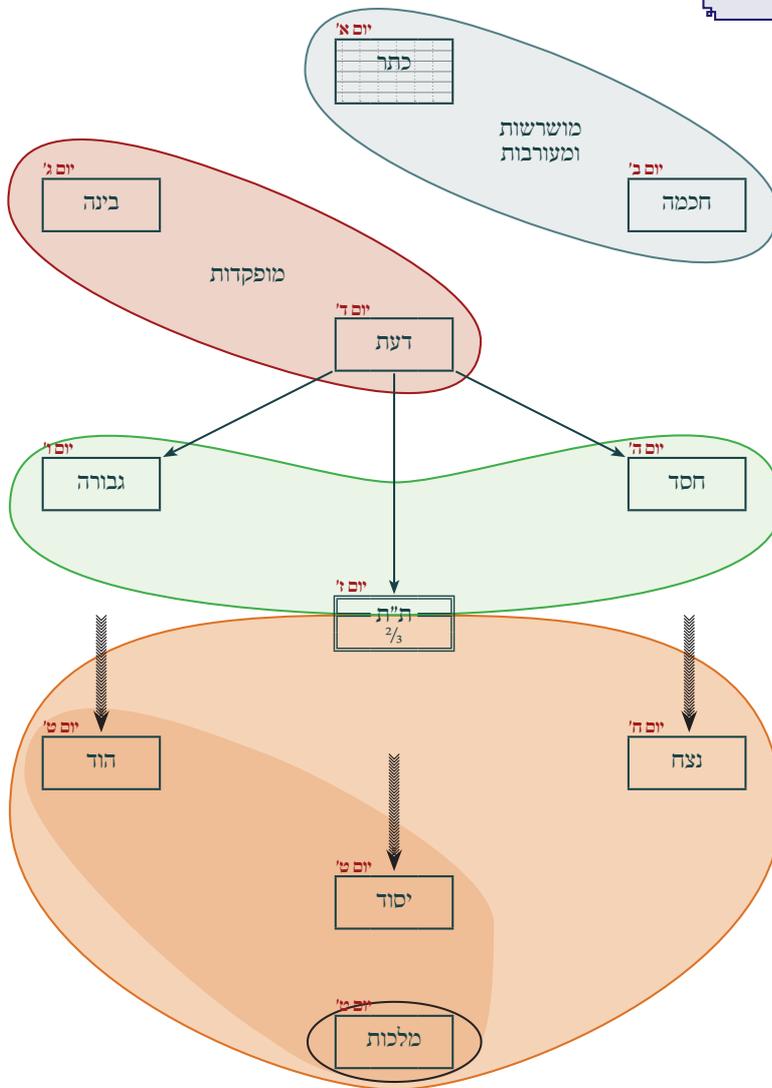
מלכות יום ט'

המלכות נמצאת במלכות (מחכה מר"ה)	
מלכות (שהיא כבר שם)	
והשלמת המיתוקים	
ממוח ז"א:	מלכות דמוחין דז"א
מוח נוק':	מלכות דמוחין דנוק'
מה"ג:	כללות דכללות ה"ג דדעת דנוק'
כולם מתמעטים	

ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשי"ת

מקורות
שעה"כ דף צ"ב אמצע ע"ב.

עשר ספירות כלליות דרחל

סדר ההתמעטויות השפע ברחל בזמן הנסירה

- * **כתר וחכמה:** מושרשות (שורש כל הספירות בראש, לכן רואים את כולן), ומעורבות (ערבות, כל הספירות מתמעטות).
- * **בינה ודעת:** מופקדות (פקדון, כל הספירות במעבר, אבל רק הספירה הנוכחית מתמעטת).
- * **שאר הספירות** (עד שלישי עליון דת"ת): לא מופקדות (כל ספירה יורדת לבדה למקומה, ישירות מהדעת).
- * **שני שלישי ת"ת ונחי"ם:** מכאן ואילך מתחילים לטפל בספירות שנכנסו ישירות לרחל בר"ה (עבור אח' דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות - ישנות. התנהי"ם של שאר הבחינות - חדשות - נמשכות עכשיו מז"א).
- * **שני שלישי ת"ת** של שתי הבחינות הישנות, המתנינו בכתר דרחל מר"ה (בתיבת "באהבה"), ויורדות עכשיו למקומן (לשני שלישי ת"ת דרחל).
- * בענין הנה"י של הבחינות הישנות, שנתפשטו ברחל כל אחת בכל הקו שלה, נצטרך לקבץ כל ספירה למקומה.
- * **המלכות** של הבחינות הישנות, נכוין שהיא כבר נמצאת במקומה (מר"ה, כנ"ל).
- * **לכל הספירות הנ"ל** (ישנות וחדשות) יש חסרון, שלא השתתפו במערכת השופר בר"ה.
- * לכן נצטרך לעשות להם פעולת השלמת המיתקים: הארת מוחין די"א, מוחין דנוק' וה"ג דנוק'.
- * **ביסוד ומלכות** (שאין להם על מה שיסמוכו כנגדן בי"א), נצטרך להביא שפע מיוחד נוסף (הארת גבורות נו"ה).
- * פעולת הנסירה מסתיימת ביום ט' של עשי"ת, לכן ביום זה ננסור את ספירות הוד ויסוד ומלכות ביחד.

ראש השנה - סדר כוונות הנסירה של עשי"ת עשר ספירות פרטיות דכתר הכללי דרחל (מוישרות ומעורבות)

(ביום א' - אה' דאה' דפנימיות, ביום ב' - אה' דחיצוניות)

בתיבת זכרנו, כל י"ס הפרטיות, דו' ספירות עליונות ו-1/3 ת"ת (כלליות) דרחל, עוברות מ"ם דלאה לכתר דכתר דרחל, וננסר הכתר דכתר דרחל. בתיבת לחיים, יורדות רק ט"ס הפרטיות (של הו' ושליש) לחכמה (זה נקרא התמעטות) וננסר החכמה דכתר דרחל (הכתרים דכולם נשארים בכתר דכתר דרחל). וכן בשאר התיבות, ו' הספירות העליונות ו-1/3 ת"ת ממשכיכות להתמעט, עד שבתביבת חיים נשארו רק המלכות דכולם במלכות דכתר דרחל. ביום ב' של ר"ה, בתיבת זכרנו, עוברות החמש ושליש ספירות עליונות (דכל בחינות האה') לכתר דחכמה דרחל, ומתמעטות כמו בכתר דרחל (ביום א').

	תיבה	שפע		אור הכתרה (הכללי דרחל)	אור החכמה (הכללי דרחל)	אור הבינה (הכללי דרחל)	אור הדעת (הכללי דרחל)	אור החסד (הכללי דרחל)	אור הגבורה (הכללי דרחל)	אור 1/3 הת"ת (הכללי דרחל)	התמעטות בכל הספירות
		כלי	כלי								
↓	זכרנו	כלי הכתר דכתר הכללי	כלי הכתר דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	י' ידו ידוד
↓	לחיים	כלי חכמה דכתר הכללי	כלי חכמה דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	י' ידו ידוד
↓	מלך	כלי בינה דכתר הכללי	כלי בינה דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ד' ידו ידוד
↓	חפץ	כלי דעת דכתר הכללי	כלי דעת דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ידו ידוד
↓	בחיים	כלי חסד דכתר הכללי	כלי חסד דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	י' ידו ידוד
↓	כתבנו	כלי גבורה דכתר הכללי	כלי גבורה דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	דו ידוד
↓	בספר	כלי ת"ת דכתר הכללי	כלי ת"ת דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ו ידוד
↓	חיים	כלי נצח דכתר הכללי	כלי נצח דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ידוד
↓	למעןך	כלי הוד דכתר הכללי	כלי הוד דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	דוד
↓	אלקים	כלי יסוד דכתר הכללי	כלי יסוד דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	וד
↓	חיים	כלי מלכות דכתר הכללי	כלי מלכות דכתר הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ד

עשר ספירות פרטיות דבינה הכללי דרחל (ביום ג' דעשי"ת - מופקדות)

בתיבת זכרנו, כל י"ס הפרטיות, דד' ספירות עליונות ו-1/3 ת"ת (כלליות) דרחל, עוברות מ"ם דחכמה כללית דרחל לכתר דבינה דרחל, וננסר הכתר דבינה דרחל. בתיבת לחיים, יורדות רק הבינה הכללית מתמעטת (כמו כתר וחכמה הכלליות), אלא ששאר הספירות הכלליות יורדות בשלמותן לחכמה דבינה דרחל (כלי התמעטות) וננסר החכמה דבינה דרחל.

וכן בשאר התיבות, רק הבינה הכללית ממשכיכה להתמעט, עד שבתביבת חיים נשארת רק המלכות דבינה בשלמות דבינה דרחל. שאר הספירות ירדו בשלימותן למלכות דבינה דרחל. וכן על דרך זה ביום ד', בדעת הכללית דרחל.

	תיבה	שפע		אור הבינה (הכללי דרחל)	אור הדעת (הכללי דרחל)	אור החסד (הכללי דרחל)	אור הגבורה (הכללי דרחל)	אור 1/3 הת"ת (הכללי דרחל)	התמעטות רק הבינה הכללי
		כלי	כלי						
↓	זכרנו	כלי הכתר דבינה הכללי	כלי הכתר דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	י' ידו ידוד
↓	לחיים	כלי החכמה דבינה הכללי	כלי החכמה דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	י' ידו ידוד
↓	מלך	כלי הבינה דבינה הכללי	כלי הבינה דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ד' ידו ידוד
↓	חפץ	כלי הדעת דבינה הכללי	כלי הדעת דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ידו ידוד
↓	בחיים	כלי החסד דבינה הכללי	כלי החסד דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	י' ידו ידוד
↓	כתבנו	כלי הגבורה דבינה הכללי	כלי הגבורה דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	דו ידוד
↓	בספר	כלי הת"ת דבינה הכללי	כלי הת"ת דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ו ידוד
↓	חיים	כלי הנצח דבינה הכללי	כלי הנצח דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ידוד
↓	למעןך	כלי הוד דבינה הכללי	כלי הוד דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	דוד
↓	אלקים	כלי יסוד דבינה הכללי	כלי יסוד דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	וד
↓	חיים	כלי המלכות דבינה הכללי	כלי המלכות דבינה הכללי	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ה ה ה ט ט ט י י י	ד

מקורות
שעה"כ דף ע"ב אמצע ע"ב.

ראש השנה - השוואת כריעות וזקיפות של יום חול ור"ה

סדר עליית הנוק' בכריעות וזקיפות

השוואה בין תפילת שחרית של ראש השנה (רי"ו) לבין יום חול ושאר התפילות של ראש השנה

מקורות
 שעה"כ דף צ"ג ע"ג, והגה"ת השד"ה.
 דף צ"ד ע"א-צ"ד סע"ד, דף כ"ח ע"א.
 שע"ר ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' רי"ט.

ביום חול (ושאר התפילות מלבד כוונת הרי"ו בשחרית של ראש השנה)

ז"א	המשכה א'	המשכה ב'	עלייה א' (דת")	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	עלייה א' (דת")	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	שורשי הנוק'	הנוק' נקראת	
	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "אתה"	תיבת "ה"	תיבת "ה"	(כנגד אח' דו"א)		
אצי'	כתר								
	דעת						4		
	חו"ב								
	ת"ת						3		
	נו"ה								
	יסוד	2	2	2	2	2	2	ה' אחרונה של הוי"ה	
	עטרת היסוד								
בריאה		1	1	1	1	1	1	אדנות	
	ז"א	נוק'							

ביום ראש השנה (בכוונת הרי"ו - תפילת שחרית)

ז"א	המשכה א'	המשכה ב'	כריעה א' (המשכה)	כריעה ב' (המשכה)	זקיפה א' (עלייה א')	זקיפה ב' (עלייה ב')	מיקום עליית הנוק'	הנוק' נקראת	
	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "אתה"	תיבת "ה"	תיבת "ה"	(כנגד אח' דו"א)		
אצי'	קשר תפילין שבכתר					7	7		
	חו"ב					6	6		
	חו"ג			5		5	5		
	ת"ת		4		4	4	4		
	נו"ה		3		3	3	3		
	יסוד	2	2	2	2	2	2	ה' אחרונה של הוי"ה	
	עטרת היסוד		1		1	1	1		
בריאה		1	1	1	1	1	1	אדנות	
	ז"א	נוק'							

חלק הנתקן בז"א	סוג תקיעה	שלבי התיקון	
תשר"ת (חב"ד)	תקיעה ראשונה	א. העלאת צל"ם דאו"א, עם ז' ריבועים עליונים דאימא, עם בירורי הפנים, לע"ב ס"ג דא"ק. ב. יהוד ע"ב ס"ג דא"ק. הולדת צל"ם דאו"א דפנים. ג. ירידת הצלמים דאו"א (אחו"פ), עד על גבי רישא דז"א.	
	שברים	א. כניסת שמאל (בג"ה ורת"י דגבורות) ישן (בחי' אח' בלבד) לבג"ה דז"א (בלבוש ההוד דאו"א). ב. הארה לבנה וגבורות דדעת דנוק'.	
	תרועה	א. "עלה אלהים בתרועה", סילוק דת"י דגבורות מתוך בג"ה דז"א. ב. דת"י דגבורות חוזרים להתלבש בתוך לבוש יסוד דאו"א הנמצא על גבי רישא דז"א (יהוד עם דת"י דחסדים). ע"פ הסידור המודפס, לא מסתלקת הארת הגבורות דדעת מתוך הנוק'.	
תקיעה אחרונה	א. השלמת כניסת הצלמים דאו"א, אחו"פ, בחב"ד דז"א.		
תש"ת (חג"ת)	תקיעה ראשונה	א. דחיית החסד ונצח דצלמים דאו"א דאח' ופנים, לחסד דז"א.	
	שברים	א. דחיית הגבורה והוד דצלמים דאו"א דפנים בלבד, לגבורה דז"א. (שהרי בחינות הבג"ה דאו"א דאח' כבר ננסו למקומם, בשברים).	
	תקיעה אחרונה	א. דחיית התפארת ויסוד דצלמים דאו"א דאח' ופנים, לתפארת דז"א.	
תר"ת (נה"י)	תקיעה ראשונה	א. דחיית הנצח דצלמים דאו"א דאח' ופנים, לנצח דז"א. ב. הארת הנצח דאו"א דאח' ופנים, לחכמה דנוק'.	
	תרועה	א. דחיית ההוד דצלמים דאו"א דפנים בלבד, להוד דז"א. (שהרי בחינות הבג"ה דאו"א דאח' כבר ננסו למקומם, בשברים, ולא הסתלקו מושם). ב. הארת ההוד דאו"א דפנים בלבד, לבנינה דנוק'. (שהרי הארה של בחינות הבנינה דאו"א דאח' כבר ננסו לנוק', בשברים, ולא הסתלקו מושם).	
	תקיעה אחרונה	א. דחיית היסוד דצלמים דאו"א דאח' ופנים, ליסוד דז"א. ב. הארת היסוד דאו"א דאח', לחסדים דדעת בלבד דנוק'. (שהרי הארה של בחינות הגבורות דדעת דאו"א דאח' כבר ננסו לנוק', בשברים, ולא הסתלקו מושם). ג. הארת היסוד דאו"א דפנים, לחו"ג דדעת דנוק'. (שהרי עדיין לא ננסו הארת בחינות הדעת דפנים דנוק').	
	ולל (המשכת ריבועים)	ולל (המשכת ריבועים)	ד. החזרת הריבועים דאח' (ישנים) לנוק' (דהיינו, שכבר נסרו).
			ה. המשכת ריבועים דפנים (דהיינו, חדשים) לנוק'.
			ו. המשכת ריבועים דפנים (דהיינו, חדשים) מוּפָא דז"א (מופרק לספירה), לנוק'.
		ז. נסירת הנוק' דפנים (חדשים), מהמקום שכנגדו בז"א.	

הערות:

א. קראנו לבחינות הישנות (העולות למז"ן לע"ס דא"ק, לצורך הולדת הבחינות החדשות), באופן כללי בשם אח'. למרות שביום השני גם בחינת אח' דפנים דפנימיות עולה (שהיא בחי' פנים), ולכן היא נחשבת בתור בחי' ישנה. ואין בה נסירת הכתה, שהרי היא כבר ננסרה בשופר דיום א'. אלא רק החכמה שלה ננסרת ביום ב', יחד עם החכמה של שתי הבחינות הנוספות, דהיינו פנים דפנים דפנימיות ופנים דחצוניות.

ב. הבחינות הנתקנות:

1. יום א': אח' דפנים דפנימיות - חדש (אח' דאח' דפנימיות עולה עבורו לע"ס דא"ק- ישן).
2. יום ב': פנים דחצוניות - חדש (אח' דחצוניות עולה עבורו לע"ס דא"ק- ישן).

פנים דפנים דפנימיות - חדש (אח' דפנים דפנימיות עולה עבורו לע"ס דא"ק - ישן).

ג. הבחינות הננסרות:

1. יום א': כתר דאח' דפנים דפנימיות.

2. יום ב': ה' נסירות: חכמה דאח' דפנים דפנימיות (הכתר ננסר ביום א'), כתר וחכמה דפנים דפנים דפנימיות, כתר וחכמה פנים דחצוניות. וכן ג' החזרות (ריבועים של בחי' שכבר נסרו, ועלו למז"ן לע"ס דא"ק): כתר וחכמה דאח' דחצוניות, כתר דאח' דפנים דפנימיות.

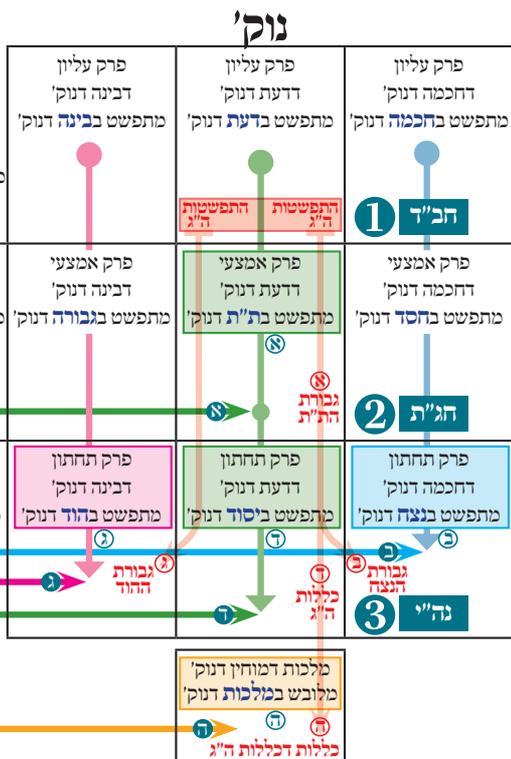
✻ יום א': צל"ם דאבא (דאח' דאח' דפנימיות) נמצא ע"ג רישא דז"א (מתובת "באהבה"). צל"ם דאימא וריבועים: ו' ושליש עליונים (שהיו בלאה), נמצאים בכתר דרחל ומסתלקים. התנה"י"ם נמצא ב"ס דרחל, ומסתלק רק דצל"ם דאימא, ריבועי התנה"י"ם לעולם אינם מסתלקים. יום ב': אח' דחצוניות: צל"ם דאבא נמצא ע"ג רישא דז"א (מתובת "באהבה"). צל"ם דאימא וריבועים: ו' ושליש עליונים (שהיו בלאה) מסתלקים. דהיינו הכתר הנמצא בכתר דרחל. ה' ושליש הנמצאים בחכמה. התנה"י"ם נמצא בכל ה"ס דרחל, ומסתלק רק צל"ם דאימא. אח' דפנים דפנימיות: ב' צלמים דאו"א נמצאים בתוך ז"א (שופר של אתמול). ריבועים: ו' ושליש עליונים, נמצאים בכתר דרחל ומסתלקים. התנה"י"ם נמצא בכל ה"ס דרחל, ולעולם אינם מסתלקים.

ז"א

השלמת המיתוקים עבור התנה"ם של כל ששת הבהינות (שעה"כ דף צ"ב ע"ג)
 ① המושכה ממוח חב"ד דו"א, המתלבש בנה"י דו"א.
 ② המושכה ממוח חב"ד דנוק', המתלבש בתנה"י דנוק'.
 ③ המושכה מה"ג שבדעת דנוק'.

מלכות דמוחין דו"א
מלוכב בעמרת היסוד

פרק עליון
דנה"י דו"א
מתלבש בחב"ד דנוק'

פרק אמצעי
דנה"י דו"א
מתלבש בחג"ת דנוק'

פרק תחתון
דנה"י דו"א
מתלבש בנה"י דנוק'

התפשטות ה"ג
התפשטות ה"ג

גבורת הת"ת

גבורת הנצח
כללות ה"ג

כללות דכללות ה"ג

תמורת השופר דשחרית ומוסף מלך עוזר ומושיע ומגן יום א' דראש השנה

א. יכוין² להוציא צלם דאימא דאח' דאח'³ דפנימיות מתוך רחל⁴ (ו' ושליש מכתר דרחל ותנהי"ם מי"ס):

צלם דאימא *

אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהֵי יְהוָה יְהוָה וְיְהוָה	אֱלֹהֵי יְהוָה יְהוָה וְיְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה

ב. וגם להוציא הגבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת, מתוך כתר דרחל דאח' דאח' דפנימיות (והם הריבועים, שנמשכו בתיבת זכרנו מלאה, לכתר דרחל):

ז' גבורות (הריבועים)

אֱלֹהִים יְהוָה		
יְיָ יְהוָה יְהוָה		
אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה
יְיָ יְהוָה יְהוָה	יְיָ יְהוָה יְהוָה	יְיָ יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה	אֱהֵ יְהוָה יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה
יְיָ יְהוָה יְהוָה	יְיָ	יְיָ יְהוָה יְהוָה

* בענין נרנח"י וכלי כתר, ראה בסידור היר"א ח"ג עמ' 1-370, וכן בסידור הנדפס דף ס"ה רע"א ודף ס"ו סע"א, בענין השופר לא עשו נרנח"י וכלי כתר, וכמבואר גם בטוב שם דף ל"א ע"א-ב' אות ט"ל. ובענין מלך עוזר ומושיע ומגן, בסידור הנדפס דף מ"ט סע"ב ודף נ' ע"א לא עשו נרנח"י וכלי כתר וכענין השופר. אבל ביר"א עמ' 7-316 כן עשו נרנח"י וכלי כתר. וכתב על זה בטוב שם סוף אות ט"ל, וז"ל: ומוכרח לומר דאינו ממו"ר הרב שר שלום ז"ל, דמאי שנא מביום [מהשופר].

ג. להעלות צלם דאימא והגבורות הנ"ל על גבי רישא דז"א⁵, במקום⁶ שעומד צלם דאבא דאח' דאח' דפנימיות [שיצא מרישא דז"א בתיבת באהבה]: [ולחברם]

צלם דאו"א

אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							

ז' גבורות (הריבועים)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְיָ יְהוֹי יְהוּה	יְיָ יְהוֹי יְהוּה	יְיָ יְהוֹי יְהוּה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְיָ יְהוֹי יְהוּה	יְיָ יְהוֹי יְהוּה	יְיָ יְהוֹי יְהוּה

ד. ויכוין להעלות הב' צלמים דאו"א דאח' דאח' דפנימיות, עם הז' גבורות [כמסודר לעיל אות ג'], עם בירורי הרפ"ח דאח' דפנים דפנימיות [העומד ע"ג רישא דז"א⁷]:

ע"ב דע"ב -ז'-	מל' דחסד	יוד הוי ויו הוי
ע"ב דס"ג -ה',ז'-	מל' דגבורה	יוד הוי ואו הוי - יוד הוי ואו הוי
ע"ב דמ"ה -ג',ז'-	מל' דתנה"י	יהוה - יוד הא ואו הא
ע"ב דב"ן -ב' שהיא ד'-	מל' דמל'	יְיָ יְהוֹי יְהוּה

עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א⁸, למ"ד ומ"ן לאו"א, ומאו"א לא"א, ומא"א לעתיק, וכן מזה לזה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ה. ומזדווגים טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דא"ק:

יִוֹד הִלְ וַאֲוִ הִלְ	יִוֹד הִלְ וַיְוִ הִלְ
אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	יֵאֵהּ הַלְיוֹהֶה

ומוציאים י"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום י"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק.

ו. ויורדים המוחין דאח' דפנים⁹ לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק¹⁰.

(פ"ת) נה"י ↓	(פ"א) חג"ת ↓	(פ"ע) [חב"ד] ↓	
אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	ז. זיווג נה"י דעתיק ¹¹ :
אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה	זיווג חג"ת דא"א:

ח. זיווג ב' המזלות: יוֹד אֵלֶּה הִלְ וַיְוִ יוֹד הִלְ הִלְ

ט. ויורדים המוחין לכחב"ד דא"א ומזדווגים יחוד נ"ר¹²:

	אֵלֵהּ הַלְיוֹהֶה
בכתר	יֵאֵהּ הַלְיוֹהֶה
בחב"ד	יֵאֵהּ לְוֵהּ הִלְ
בז"ת	יֵאֵהּ דְוֵהּ הִלְ

י. ומשם נמשכים ארבעה צלמים: ב' צלמי דאח' דאח' דפנימיות שעלו למ"ן, עם ב' צלמי אח' דפנים דפנימיות דאו"א שנתקנו עתה מחדש שהם סוד ב' מנצפ"ך: מנצפ"ך מנצפ"ך, ולהמשיך כל הד' צלמים על גבי רישא דז"א, ולהמשיכם לתוך י' ספירות דז"א¹³:

אח' דאח' דפנימיות (ישן) - אח' דפנים דפנימיות (חדש) ב' צלמים דאו"א

אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							

ג' כלי בינה דז"א

אלף. אלף הא אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א

יוד. הוּהוּ הוּהוּ הוּהוּ
יוד הוּהוּ הוּהוּ
יוד הוּהוּ הוּהוּ
יוד הוּהוּ הוּהוּ

ג' כלי חכמה דז"א

יוד. הוּהוּ הוּהוּ הוּהוּ
י יהו יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף. אלף למוד. אלף למוד. יה
י יה יהו יהוה אלף למוד. יה יוד. אלף למוד. יה יוד. אלף למוד. יה יוד. אלף למוד. יה יוד.
יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד. הא ואו הא
י יהו יהו יהוה
יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למוד

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניהי
שייך. שייך דלת. שייך דלת יוד.
שייך דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ צב צבא
צבא

יא. [ולשיטת השד"ה, יש לכוין לתקן בהארה חב"ד דנוק' דאח' דאח' דפנימיות ודאח' דפנים דפנימיות וכמ"ש בתר"ת, וכך יש לנהוג :

אח' דאח' דפנימיות (ישן) - אח' דפנים דפנימיות (חדש) חב"ד דרחל

אֱלֹהִים							
יְהוָה							
אֱלֹהִים							
יְהוָה							

ג' כלי בינה דרחל

אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דרחל

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

ג' כלי חכמה דרחל

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

ע"כ לשיטת השד"ה

יב. ועתה יכוין להחזיר¹⁴ ששה גבורות ושליש (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים) דאח' דאח' דפנימיות שעלו למ"ן, למקומן בכתר דרחל:

אח' דאח' דפנימיות (ישן) ז' גבורות (הריבועים)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

ג' כלי כתר דרחל

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יְהוָה הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

יג. ולהמשיך מחדש ע"י ז"א הז' גבורות דאח' דפנים דפנימיות לתוך י"ס דכתר דרחל¹⁵. ולהמשיך לה מגופא דז"א מב' שלישי הת"ת, ולנסורה:

אח' דפנים דפנימיות - ז' גבורות (הריבועים)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

אֱה אֱה

יְה יְה

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

מגופא דז"א (ב"ש ת"ת)

יְה

וְה

יְהוֹי יְהוּה

ג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הא

יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא

יְיָ יְהוֹי יְהוּה

ולנסור את הכתר דרחל מז"א

מלך עוזר ומושיע ומגן יום ב' דראש השנה

א. יכוין להוציא צלם דאימא דאח' דחיצוניות מתוך הנוק' [רחל] (כתר מכתר דרחל, ה' ושליש מחכמה, ותנהי"ם מ"ס דרחל):

צלם דאימא

אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים יְהוָה

ב. וגם להוציא הגבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת, מתוך כתר וחכמה דרחל דאח' דחיצוניות [והם הריבועים, שנמשכו בתיבת באהבה מלאה לכתר דרחל, ובתיבת זכרנו לחכמה דרחל]:

ז' גבורות (הריבועים)

אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ		
אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ	אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ	אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ
אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ	אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ	אֱלֹהִים יְהוָה יְיָ יְיָ יְיָ

ה. גם יכוין **לסלק** הגבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דאח' דפנים דפנימיות, מתוך כתר דרחל:

ז' גבורות (הריבועים)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֵה אֵה

יְהִ יְהִ

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

1. להעלות **הב' צלמים דאו"א עם הגבורות** דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דאח' דפנים דפנימיות עם רישא דז"א [כמסודר לעיל אות ג'].

2. ועתה יכוין להעלות כל הד' צלמים: דהיינו **ב' דאח' דחיצוניות, וב' דאח' דפנים דפנימיות עם הגבורות** דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת שלהם [כמסודר לעיל], עם **בירורי הרפ"ח דפנים דפנים דפנימיות, ופנים דחיצוניות:**

ע"ב דע"ב -ז'- מל' דחסד יו"ד ה' וי' ה'י

ע"ב דס"ג -ה',ז'- מל' דגבורה יו"ד ה' ו'א' ה'י - יו"ד ה' ו'א' ה'י

ע"ב דמ"ה -ג',ז'- מל' דתנה"י יְהוָה - יו"ד ה'א' ו'א' ה'א

ע"ב דב"ן -ב' שהיא ד'- מל' דמל' יְיָ יְהוֹי יְהוָה

עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, **למ"ד ומ"ן לאו"א, ומאו"א לא"א, ומא"א לעתיק,** וכן מזה לזה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ח. ומזדווגים טעמי ע"ב וטעמי ס"ג דא"ק:

יִוְדְּ הֵי וְאֵן הֵי	יִוְדְּ הֵי וְיֵן הֵי
אֵי הֵי הֵי הֵי	יֵא הֵי הֵי הֵי

ומוציאים י"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום י"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק.

ט. ויורדים המוחין **דפנים דפנים דפנימיות** ו**פנים דחיצוניות** לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

[נה"י] ↓	חג"ת ↓	[חב"ד] ↓	
אֵי הֵי הֵי הֵי	אֵי הֵי הֵי הֵי	אֵי הֵי הֵי הֵי	י. זיווג נה"י דעתיק:
אֵי הֵי הֵי הֵי	אֵי הֵי הֵי הֵי	אֵי הֵי הֵי הֵי	זיווג חג"ת דא"א:

יא. זיווג ב' המזלות: **יִוְדְּ אֵלֶּף הֵי הֵי וְיֵן הֵי הֵי הֵי**

יב. ויורדים המוחין לכחב"ד דאו"א ומזדווגים יחוד נ"ר:

	אֵי הֵי הֵי הֵי
בכתר	יֵא הֵי הֵי הֵי
בחב"ד	יֵא הֵי הֵי הֵי
בז"ת	יֵא הֵי הֵי הֵי

תוך כלי ז"א:

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הו ואו הא

י יה יחו יהוה

יוד הא ואו הא

ג' כלי דעת דז"א

יוד הו ויו הי

יוד הו ואו הי

יוד הה וו הה

ג' כלי בינה דז"א

אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

אהיה

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה

אלוה

אלף למד

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

י יה יחו יהוה

יהוה

ג' כלי גבורה דז"א

יה

אלף. אלף למד. אלף למד הו.

אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

יחנה

ג' כלי הוד דז"א

אדני

א עבא עבאות

אות

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדונהי

שין. שיין דלת. שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

יד. [ולשיטת השד"ה, יש לכוין לתקן בהארה [מנה"דז"א ל] חב"ד דנוק' דאח' ופנים דפנים דפנימיות, ואח' ופנים דחיצוניות וכמ"ש בתר"ת, וכך יש לנהוג:

אח' ופנים דפנים דפנימיות - אח' ופנים דחיצוניות

אחיה							
יחנה							
אחיה							
יחנה							
אחיה							
יחנה							
אחיה							
יחנה							

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הה

יוד יוד הא יוד הא וו.

יוד הא וו הה

י יה יחו יהוה

ג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

ג' כלי בינה דרחל

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ע"כ לשיטת השד"ה]

טו. ועתה יכוין להחזיר הגבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים) דאח' דחיצוניות שעלו למ"ן, למקומן בכתר דרחל:

אח' דחיצוניות (ישן - שנסר בתיבת באהבה דיום ב')

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֵה אֵה

יֵה יֵה

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

ג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הא

יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא

יְיָ יְהוֹיָהוּ

טז. יכוין להשאיר בי"ס הכתר הנז' הוי"ה דקמץ עם הריבוע שלו. והשאר ימשיכם ליי"ס דחכמה דאח' דחיצוניות דרחל:

אח' דחיצוניות (ישן - שנסר בתיבת זכרנו דיום ב')

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֵה אֵה

יֵה יֵה

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הא

יוד.יוד הא.יוד הא וו.יוד הא וו הא

יְיָ יְהוֹיָהוּ

ז. ועתה יכוין **להחזיר** הגבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים) **דאח' דפנים דפנימיות** שעלו למ"ן, למקומן בכתר דרחל:

אח' דפנים דפנימיות (ישן - שנסר ב"מלך עוזר" דיום א')

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱה אֱה

יְהִ יְהִ

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואי הא

יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

יח. יכוין **להשאיר** ב"ס דכתר הנז' הוי"ה דניקוד קמץ עם הריבוע שלו. **והשאר** ימשיכם ל"ס דחכמה דאח' דפנים דפנימיות דרחל. ולהמשיך לה מגופא דז"א מפרק ראשון דנצח, ולנסור חכמה דאח' דפנים דפנימיות דרחל:

אח' דפנים דפנימיות

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

אֱה אֱה

יְהִ יְהִ

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

מגופא דז"א (פ"ע דנצח)

אֱה

יְהִ

יְיָ

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הא

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הא

יְיָ יְהוֹי יְהוָה

ולנסור את החכמה דרחל מז"א

ט. גם יכוין להמשיך עתה ע"י ז"א, גבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים) מתוקות דפנים דפנים דפנימיות דז"א, מלוכשים¹⁶ במלכויות שהם ריבועי הויות, ל"ס דכתר דפנים דפנים דפנימיות דרחל.

וגם להמשיך לה חלק מגבורות דגופא דז"א מב"ש התחתונים דת"ת דז"א, שהוא ו"ה דהוי"ה דחולם עם ב' נתחים האחרונים דריבוע דהוי"ה, ולנסור אותה מב"ש הת"ת דז"א:

פנים דפנים דפנימיות (חדש)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱהֵ אֱהֵ

יְהִי יְהִי

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

מגופא דז"א (ב"ש ת"ת)

יְיָ

וְהִי

יְיָ יְהוֹיָהוּ

ג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

ולנסור את הכתר דרחל מז"א

כ. יכוין להשאיר בכתר הנו' הוי"ה דניקוד קמץ עם הריבוע שלו.

והשאר ימשיכם לחכמה דפנים דפנים דפנימיות דרחל.

וגם להמשיך לה חלק מגבורה דגופא דז"א מפרק ראשון דנצח דז"א, שהוא י"ה דהוי"ה דחיריק עם ב' נתחים ראשונים דריבוע דהוי"ה, ולנסור אותה מפרק ראשון דנצח דז"א:

פנים דפנים דפנימיות (חדש)

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים

יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

אֱהֵ אֱהֵ

יְהִי יְהִי

יְיָ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

מגופא דז"א (פ"ע דנצח)

אֱהֵ

יְהִי

יְיָ

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

יְיָ יְהוֹיָהוּ

ולנסור את החכמה דרחל מז"א

כא. גם יכוין להמשיך עתה ע"י ז"א, גבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת (הנקראים ז' גבורות, והם הריבועים) מתוקות דפנים דחיצוניות דז"א, מלובשים במלכויות שהם ריבועי הויות, ליי"ס דכתר דפנים דחיצוניות דרחל. וגם להמשיך לה חלק מגבורות דגופא דז"א מב"ש התחתונים דת"ת דז"א, שהוא ו"ה דהוי"ה דחולם עם ב' נתחים האחרונים דריבוע דהוי"ה, ולנסור אותה מב"ש הת"ת דז"א:

פנים דחיצוניות (חדש)

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֵה אֵה
יָה יָה
יָה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

מגופא דז"א (ב"ש ת"ת)

יָה
וָה
יְהו יהוה

ג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה
יוד . הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הה
י יה יהו יהוה

ולנסור את הכתר דרחל מז"א

כב. יכוין להשאיר בכתר הנז' הוי"ה דניקוד קמץ עם הריבוע שלו. והשאר ימשיכם לחכמה דפנים דחיצוניות דרחל.

וגם להמשיך לה חלק מגבורה דגופא דז"א מפרק ראשון דנצח דז"א, שהוא י"ה דהוי"ה דחיריק עם ב' נתחים ראשונים דריבוע דהוי"ה, ולנסור אותה מפרק ראשון דנצח דז"א:

פנים דחיצוניות (חדש)

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

אֵה אֵה
יָה יָה
יָה

אֱלֹהִים
יְהוָה
י יה יהו יהוה

מגופא דז"א (פ"ע דנצח)

אֵה
יָה
יָה

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הה
יוד . הא . יוד הא וו . יוד הא וו הה
י יה יהו יהוה

ולנסור את החכמה דרחל מז"א

מקום עליות זו"ן. וראה פרי עץ הגן עמ' ג' - ו'.

יום א' תפילת **ערבית:** עד פרצוף גבורה דו"ק, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים חיצונים.

יום א' תפילת **מנחה לחש:** עד פרצוף גבורה דו"ק, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים אמצעים.

חזרה: עד בינה, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים אמצעים.

יום ב' תפילת **ערבית:** [יש בה ב' סוגי עליות] א. בחיצוניות, עד פרצוף גבורה דו"ק דנוק' דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים חיצונים. ב. בפנימיות, עד פרצוף גבורה דעטרא דדעת, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים חיצונים. [וראה פע"ה עמ' ה' ד"ה ומה שיש].

יום ב' תפילת **מנחה לחש:** [יש בה ב' סוגי עליות] א. בחיצוניות, עד פרצוף גבורה דו"ק, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים אמצעים. ב. בפנימיות, עד פרצוף גבורה דעטרא דדעת, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים אמצעים.

חזרה: בפנימיות וחיצוניות עד בינה, דנוק', דפרצוף בינה דזו"ן דאצילות, והוא בחינת כלים אמצעים.

הערות:

1. הנה בפת"ע דף צ"א אמצע ע"ד ודף צ"ו רע"א, מבואר שכוונה זו יש לעשותה בתיבת **חיים** האחרון של זכרנו, אמנם בפע"ה דף י' ד"ה מלך עוזר, מבואר שמקום הכוונה הוא **במלך עוזר**, וכן אנו נוהגים, וכמ"ש בנה"ש דף ל"ג ע"א ד"ה ונחזור, וז"ל: ואח"כ **במלך עוזר** להמשיך המוחין דפנים לפרצוף הפנים דאותו יום דרחל. מבואר, שכוונת אלו עושים **במלך עוזר** וכו'. והגם שלכאורה שם מיירי בשאר הימים, מ"מ ראה בדברי הרב אג"ן המובא בצדק ושלוש הנדמ"ח דף ק"א סע"ב, שכתב בהדיא שכוונת הנה"ש היא על יום **ראש השנה**, שבתפילת ערבית ומנחה דיום א' **דר"ה** במלך עוזר ומושיע ומגן נעשה מה שנעשה בשופר, וכן כתב שם בדף ק"ג סע"א רע"ב אות ב'. ועוד נראה לומר דמ"ש הרש"ש ואח"כ במלך עוזר וכו' להמשיך המוחין דפנים, מיירי דווקא בר"ה ולא בעשרת ימי תשובה, שהרי **המשכת המוחין** דפנים אינה אלא ביום ר"ה, אבל בשאר הימים אין אלא נסירה ולא המשכת מוחין. והגם שבנה"ש דף ל"ז סע"ד נראה שיש לעשות הכוונה **קודם** מלך עוזר, נראה שהעיקר הוא כמ"ש בנה"ש ל"ג סע"א וכנ"ל, שהרי בנה"ש ל"ז ע"ג וד' יש הרבה דברים שחזר הרש"ש מהם, וראה עלי נהר דף י"ט ע"א, ובשערי רחמים ח"ב שאלה ש"ה.

עוד נראה דמ"ש הרש"ש ואח"כ **קודם** מלך עוזר וכו', יש בו הבנה אחרת וכמ"ש הצדק ושלוש דף קי"א רע"ב ע"פ עולת תמיד. עוד י"ל דהנה יעוין היטב בסידור כת"י להרב פירירא עמ' 50 למטה, שכל הכוונה שבדף ל"ז ע"ד היא רק בשחרית [וכן הוא הדיבור המתחיל של הרש"ש

באמצע ע"ד], וא"כ בעניין מנחה וערבית הוא רק כמ"ש בדף ל"ג ע"א, והוא במלך עוזר. וראה ביר"א ח"ג 315 שמפורש שם כפת"ע, וכן נראה כוונת היר"א שם עמ' 299, הגם ששם אפשר לפרש אחרת. וכן מהסידור הנדפס דף מ"א ע"א נראה דכוונתו כפת"ע, שכתב בתיבת חיים בסופה, וז"ל: ואח"כ יאמר מלך עוזר, ואם הוא במנחה או בערבית יכוין עד"ז, מבואר שרק בשחרית ימשיך מלך עוזר, אבל במנחה וערבית יכוין קודם לאלו הכוונות ואח"כ יאמר מלך עוזר, וכמ"ש שם בדף מ"א ע"ב שו' 6.

2. הכוונה שבכאן לקוחה מפע"ה דף י' והיא קרובה ללשון הסידור מ"א ע"א, וראה לשון היר"א 299 ויש להעיר שהיר"א שם מועתק מזמרת הארץ דף י"ב רע"א, המובא גם בפת"ע צ"ד ע"ב ד"ה הנה. [ונראה שהכל **לשיטת** זמרת הארץ כדלקמן הע' 14].

עיקר הכוונה כאן היא כענין **השופר** המבואר בסידור דף ס"ג ע"ב. אמנם כאן אין עניין **לעורר כלים ומוחין דאבא**, שרק בשופר מחמת **הבל השופר** נעשה ההתעוררות, וכאן שאין הבל אין התעוררות. עוד נראה שכאן אין בכלל צורך בהתעוררות, דרק בשופר להיותו **רחוק הרבה** מתיבת באהבה, לכן צריך **לעורר**, אבל כאן שהוא **סמוך**, אין צורך בהתעוררות. ויש להביא רא' לזה מכוונת באהבה דיום חול [סידור דף ע"א ע"ב] שהיה סילוק חכמות וחסדים ע"ג רישא דז"א, ואח"כ [בדף ע"ג ע"ב] כשצלם דאבא עולה למ"ן, אין צורך לעורר אותו קודם עליתו למ"ן, ונראה פשוט להיות שעליתו למ"ן היא תיכף וסמוך לסילוקו ע"ג רישא דז"א, וה"ה כאן במלך עוזר שלהיותו סמוך אין צורך בהתעוררות. עוד רא' מהמוחין דבינות וגבורות שבנוק' העולים למ"ן בתקיעה ראשונה, שאין צריך לעוררם, להיות שעליהם למ"ן היא תיכף ומיד ליציאתם מהנוק', [וראה בשערי רחמים ח"ב שאלה ש"ג בדברי השד"ה].

3. הנה בסידור דף מ"ג ע"ב (בעניין יציאת המוחין דאח' דאח' דיום ב') סידרו שם ציור של **מוחין** דאז"א, מלבד הנרנח"י. אולם בתקיעת שופר (דף ס"ד ע"א וב') **לא** ציירו **המוחין**, ולכאורה היה ראוי לסדרם, שהרי בשתי המקומות מדובר באח' דאח' דפנימיות. ויש לדון כיצד הוא האמת, וכן מה הדין כאן במלך עוזר.

צלם דאימא, הכוונה על מוחין דבינות וגבורות שנכנסו בתיבת באהבה (ל"ז ע"ב) כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת ללאה, ושני שלישים ות"ת ונה"י לרחל.

4. ומה שכתב כאן שיש להוציא צלם דאימא [כנז"ל סוף הע' 3] **מרחל**, ולא הזכיר לאה, נראה כוונתו היות שבתביבת זכרנו כשנמשכו הז' גבורות [הריבועים] מלאה לכתר דרחל, גם הצלם דאימא שהם **הבינות וגבורות** שהיו בלאה נמשכו לכתר דרחל, וכמבואר כל זה בנה"ש דף ל"ג רע"ב. והרי שיש בכתר דרחל הז' גבורות, וצלם דאימא שהם הבינות וגבורות שהיו בלאה. עוד יש להוציא **מרחל התנה"י** דבינות וגבורות שניתנו ברחל בתיבת באהבה. ואף שלא הדגיש זאת בסידור פשוט שכן הוא, דהרי בשופר בדף ס"ד ע"ב וכן ביר"א 299 רואים שצלם דאימא שיצא מהנוק' הוא שלם ב"ס. אמנם **הגבורות שהם הריבועים** שניתנו לתנה"י דרחל, **אינם יוצאים מרחל** ואינם עולים למ"ן.

5. ובענין אם צריך לצייר כלי **חב"ד** דז"א, שיטת הסידור המודפס היא: שרק כאשר יש **הוצאה** וגם **השארות** ע"ג רישא דז"א, אז עשו ג' כלי חב"ד דז"א, ראה בסידור בתיבת באהבה ל"ז

ע"א, וכן בסידור החול דף ע"א ע"ב וע"ב רע"א, שציירו ג' כלי חב"ד דז"א, היות שיש שם הוצאה והשארות [אמנם ראה לבאתי לגני ח"א צ' ע"ב, שס"ל שיותר טוב שלא לצייר כלי חב"ד, יעוי"ש].

ולפי"ז בסידור דף מ"ג ע"ב, וכן בשופר דף ס"ד ע"א, שיש יציאה ומיד אח"כ יש עליה לאו"א, לא נשאר לעמוד ע"ג רישא דז"א, לא עשו ג' כלי חב"ד. [אמנם קצת קשה מהסידור בדף ס"ט ע"א, ששם כן סידרו ג' כלי חב"ד דז"א אף שאין השארות. ואולי י"ל ששם העתיקו את הכוונה שהיתה בדף ס"ח ע"ב גבי אח' דחיצוניות, ובאמת לשיטתם, אין צורך לכיין כאן ע"ג רישא דז"א].

וכן בעניין יציאת ז' גבורות מכתר דרחל, לא עשו כלי כתר דרחל, (שעומדים הגבורות ע"ג הכתר), להיות שמיד אחר יציאתם הם עולים למ"ן לאו"א. וכן ביציאת צלם דאימא מהנוק' לא ציירו כחב"ד דנוק' וכו'.

6. מ"ש במקום, כן כתב בסידור הנדפס מ"א סע"א ובפע"ה עמ' י', אמנם בשופר [סידור ס"ד רע"א] כתב לחברם עם צלם דאבא, וכן איתא ביר"א 299, וכמ"ש בזמרת הארץ דף י"ב רע"א. ויש לדון בשיטת הסידור שלנו שכתב במקום וכו', האם תיבת במקום היא בדווקא, והכוונה שצלם דאימא היא במקום שבו עומד צלם דאבא, ואולם אין לחבר צלם דאבא ודאימא [וראה לקמן], או שנאמר שמ"ש במקום הוא לאו דווקא ובאמת גם כאן יש לחברם, וכמ"ש ביר"א הנ"ל.

עוד יש הבדל בין כאן לשופר, שבשופר לאחר שהתעורר צלם דאבא, צלם דאבא הוא שממשיך אליו את הצלם דאימא, וכמ"ש בשעה"כ דף צ"ח ע"ד שו' 15. אבל כאן סילוק הצלם דאימא מהנוק' הוא כוונה בפנ"ע ולא נעשה ע"י צלם דאבא. ונראה שהטעם הוא, להיות שבמלך עוזר, לא סודרה הכוונה של לעורר את הצלם דאבא וכנ"ל הע' 2, לכן גם לא סודר שצלם דאבא הוא שממשיך אליו את הצלם דאימא. ועפי"ז נוכל לומר, שבשופר שצלם דאבא הוא שממשיך אליו את הצלם דאימא, לכן כתב שם לחברם, אבל כאן שעלית צלם דאימא לא נעשתה ע"י צלם דאבא, לכן לא אמר כאן ולחברם, אלא אמר במקום.

7. הנה בתיבת באהבה בירורי הרפ"ח דאח' דפנים עלו למקום שבו נמצא פרצוף האח' דאח' דאותה תפילה כמבואר בסידור שם, וכאשר נסתלקו מזו"א שני צלמי המוחין דאח' דאח', אז עלו גם הביירוים דאח' דפנים ע"ג רישא דז"א. וכמבואר כל זה בפת"ע דף צ"ד ע"ד ד"ה יכוין, יעוי"ש היטב. וכן ראה בסידור הנדפס דף מ"ג רע"ב שו' 2, שכתב שם: ולעלותם עם הביירוים הנז' וכו', ע"ג רישא דז"א.

וראה להרב פע"ה עמ' ט' ד"ה באהבה שו' 2 שכתב: להעלות הרפ"ח עד הזו"ן דאצילות וכו' ועומדים ע"ג רישא דז"א, (וכ"כ שם בעמ' י"ג ד"ה באהבה יע"ש). ודבריו צ"ב, שאם כתב בתחילה שעלית הביירוים היא עד זו"ן, איך כתב שעומדים ע"ג רישא דז"א. וצ"ל שגם הוא כוונתו כפת"ע, שבתחילה עלו עד מקום זו"ן, ואח"כ עלו עם סילוק הצלמים ע"ג רישא דז"א.

8. עניין זה מבואר היטב במאמרי רשב"י נ"ג ע"ג ד'.

9. יעויין היטב באש"ל דף ט"ז ע"א אות ז', ומשם בארה, שעלית אח' דאח' דזו"ן למ"ן היא רק

- לאו"א.** ולכן בירידה מע"ב ס"ג דא"ק אין רואים את **האח' דאח'**, שהרי לא עלו לשם. ורק בירידה **מאו"א לז"א** רואים את האח' דאח', ועמהם **האח' דפנים** שירדו מע"ב ס"ג דא"ק.
10. יעויין היטב בבאתי לגני ח"א דף נ"ט סע"ב ד"ה ומוציאים, וראה גם שערי רחמים ח"ב שאלה שס"ד, ומשם בארה, שיחוד נה"י דעתיק וכו', הכל הוא בעבור **חב"ד הז"א**.
11. כאן קיצר הרב מאוד, ולהבנת הדברים ראה בסידור החול בתיבת אחד דף ל"ו ע"ב. ויעויין היטב להרב אמת ליעקב דף ס"ד ע"ג אות ע"ח. ובשם משמעון צ"ו סע"א. ובבית לחם יהודה ח"א נ"ז רע"ד, וח"ב כ"ג סע"ב. וראה עוד להרב עלי נהר דף י"ב ע"ד אות מ"ד, ומ"ש עליו השד"ה בעלי נהר דף כ"ג רע"ד.
12. בסידור בתיבת שמע (דף ג' רע"א), וכן בתיבת אחד (ה' ע"ב), סידרו בתחילה זיווג או"א אה"ה והו"ה, ורק אח"כ זיווג נ"ר, ולכאורה גם כאן צריך לעשות כן. ועל כללות זיווג נ"ר ראה מעיל אליהו בנדמ"ח דף ע"ג ע"ב, ודף ע"ד ע"א וב'.
13. עי' בפת"ע דף צ"ו סע"ב, ד"ה אך, שדן האם יש לכיין כמו בתקיעת שופר שנכנס **הבג"ה תחילה** וכו', עיי"ש.
14. יעויין היטב היר"א 299 בסוף העמוד, שהחזרת הז' גבורות נעשו **בתחילה** קודם הכנסת צלם דאח' דאח' ודאח' דפנים לתוך ז"א, ונראה שהמסודר ביר"א הוא ע"פ **שיטת** זמרת הארץ [וכמו שהערתי לעיל הע' 2]. ובדבר זה נחלק הרב זמרת הארץ עם מרן הרש"ש, וכמבואר כל זה בזמרת הארץ ט"ז סע"ב אות נ"א, יעוי"ש, ואנו סידרנו כשיטת הרש"ש. וראה שכשיטת הרש"ש עשה היר"א בעמ' 301 בסופו, שהקדים החזרת המוחין דאח' דאח' להחזרת הז' גבורות לנוק'. וכן בשופר, יר"א 377 סידר החזרת ז' גבורות דאח' דאח' בסוף לאחר הכנסת המוחין.
- עוד יש להעיר שביר"א 299 מבואר דהז' גבורות דאח' דאח' חוזרים דרך **לאה**, ומשם לכתר **דרחל**. ונראה דגם זה הוא דווקא לשיטת זמרת הארץ דף י"ב ע"א (שמסם הועתק הדף הנ"ל), אבל בשאר המקומות סידר היר"א החזרת הז' גבורות ישר לכתר דרחל, וראה 301 בסוף העמוד, וכן 377 בראש העמוד.
15. יעויין היטב ביר"א עמ' 300 בסופו, שהגבורות **דאח' דפנים** נמשכים דרך **לאה**, ונסרת לאה וכו' ומשם לכתר דרחל. אמנם יעויין היטב למרן השד"ה בשערי רחמים ח"א שאלה ר"כ, וכן בהגהת השד"ה כת"י על ע"ח ח"ב שער ל"ד פ"ב אות ח', ומשם בארה דלאה אינה מקבלת אח' ופנים דפנים.
16. [הערה זו שייכת לעמוד ט"ו **אות יט' של יום ב'**] לשון זו שהבאנו מועתקת מנסירת התר"ת דיום ב' סידור ע"ג ע"א. ומ"ש **מלובשים** במלכויות, הכוונה שהז' גבורות שהם הויות ואה"ה המנוקדות - הם מלובשים תוך הרבועים דהו"ה. ואף שלשון זו לא כתבה רבינו הרש"ש בשום נסירה דלעיל, מ"מ כבר בנסירה הראשונה של רחל [סידור ל"ח ע"א ד"ה עתה יכוין להשאיר רשימו וכו'], הדגיש לנו הרב שהם שני בחינות, הרבועים בחי' אחת והויות המנוקדות שהם ז' גבורות שהם הנרנח"י הם בחי' שניה, וכאן הרב הפך את הסדר והקדים את הנרנח"י לריבועים והזכיר שהם מלובשים בהם.

סדר כוונות הטורמיטין

- תשר"ת:** 1. ל"ו. (ל"ו x 1)
2. ח"ק (ל"ו x 3)
3. ש"ס (ל"ו x 10)
- תש"ת:** 4. כ"ז. (כ"ז x 1)
5. א"ף (כ"ז x 3)
6. ע"ר (כ"ז x 10)
- תר"ת:** 7. כ"ז. (כ"ז x 1)
8. א"ף (כ"ז x 3)
9. ע"ר (כ"ז x 10)
10. תת"ק.

א. מיושב - ע"ז:
(נה"ש דף ל"ח ע"ד)

- ב. לחש - ג"ע:**
- ג. חזרה - ש"ד:**
- ד. תתקבל - לה"ר:**

- ה. מצוות לית:**
- ו. מצוות עשה:**

מצוות
פרטיות

מצוות
כלליות

זידויים	טורמיטין		
	כמות של תשרת/תשת/תרת	1 3	
א	1	1	תשר"ת מיושב
	1	1	תשר"ת (שחרית לוי"ח)
	2	1	תשר"ת (x1 - לו"ח ביהד)
ה	4	4	תש"ת
	4	4	תש"ת
	5	4	תש"ת
ו	7	7	תר"ת
	7	7	תר"ת
	8	7	תר"ת
ב/ג ה	1	1	תשר"ת מוסף (מעומד)
	4	4	תש"ת (x2 - לו"ח בנפרד)
	7	7	תר"ת מלכויות
ה	1	1	תשר"ת
	4	4	תש"ת זכרונות
	7	7	תר"ת
ה	2	1	תשר"ת
	5	4	תש"ת שופרות
	8	7	תר"ת

זידויים	טורמיטין		
	כמות של תשרת/תשת/תרת	1 10 100	
ד ה	3	1	תשר"ת תתקבל
	6	4	תש"ת
	10	9	תר"ת

טורמיטין (כוחות - היינו היחידות הכי קטנות של תקיעות. עיי' שעה"כ דף צ"ט ע"ג)

.....ל"ו אותיות (פשוט, ומלא, ומלא דמלא) דשם ב"ן: יהוה: יוד הו הו הו: יוד וי דלת. הו הו. וי וי. הו הו. כנגד לאה. לבטל החיצ' הנקראים "אלה" [מאלהי"ם].

.....ס"ג + מ"ה: יוד הו וי וי + יוד הו וי וי.

.....כמספר שט"ן עם הכולל, שעל ידם יכוין לבטל כח השטן המקטרג תמיד.

.....כ"ז אותיות דשם קס"א (מלא דמלא): אלה למד פא . הו יוד . יוד וי דלת . הו יוד .

.....כמספר ב' שמות יה אדני (עם הכולל). והם כמספר יה"ו דאלפי"ן (בגמ' ט"ל) ומ"ב אותיות דשם ס"ג:

יוד הו וי - יהוה: יוד הו וי וי: יוד וי דלת. הו אלה וי. הו יוד. ויכוין לבטל חרון א"ף הגדול.

.....יכוין לבטל בכח ע"ר טורמיטין את כח היצה"ר דמצוות לא תעשה.

.....כ"ז אותיות דשם קס"א (מלא דמלא): אלה למד פא . הו יוד . יוד וי דלת . הו יוד .

.....כמספר שם מ"ה, ול"ו אותיות דשם ב"ן:

יוד הו וי וי - יהוה: יוד הו וי הו: יוד וי דלת. הו הו. וי וי. הו הו. וגם הם כמספר יה"ו דאלפי"ן (בגמ' ט"ל) ומ"ב אותיות דשם מ"ה:

יוד הו וי - יהוה: יוד הו וי וי: יוד וי דלת. הו אלה וי. הו אלה ויכוין לבטל חרון א"ף הקטן.

.....יכוין לבטל בכח ע"ר טורמיטין את כח היצה"ר דמצוות עשה.

.....100 קולות x 9 כוחות. כמספר שד"י מלא, ואלהי"ם פשוט: ש"ן דלת יוד - אלהי"ם.

.....יכוין לשבור כוחות הדין דשם אלהי"ם בכח שם שד"י מלא.

יידויים (ע"פ הבן איש חי, במיושב יש לאומרים בלש. ובמוסף, לכולי עלמא יש לאומרים בהרהור)

.....יכוין לבטל היצה"ר דע"ז. עבדנו ע"ז בשוגג, כעסנו וטרפנו נפשינו באפינו עד בא חליפתינו באל זר. דברנו בבית הכנסת בשעת התפילה. השתחוינו והיו נגדינו צלמים. העלמנו עין וקפצנו ידינו מליתן צדקה. נהנינו מן העולם הזה בלא ברכה. גאינו והקפדנו בכל מיני הקפדה בלב ובפה. החלפנו דבורינו. תרנו אחרי עינינו והסתכלנו בעריות ובצלמי ע"ז, ופנינו אל מדעתינו. התפללנו בהיותנו שכורים ושתויי יין, וצריכים לנקבינו. לא הדרכנו בנינו לתורה, אמרנו דברי תורה שלא שמענו, ובדינו הקדמות מלבינו. הסתכלנו בפני הכועס ובפני אדם רשע.

.....יכוין לבטל היצה"ר דג"ע. נאפנו בכל מיני הניאוף ובכל מיני עריות. הסתכלנו בעריות, שמשנו מטתינו בחול.

.....יכוין לבטל היצה"ר דש"ד. שחתנו זרע קודש, גם בכנפנו נמצאו דם נפשות אביונים, הלכנו פני חברינו ברבים.

.....יכוין לבטל היצה"ר דלה"ר. ברנו לשון הרע ואבק לשון הרע.

.....עברנו על שס"ה מצוות לא תעשה דאורייתא, עליהם ועל ענפיהם. עברנו על לא תעשה מדברי תורה ומדברי סופרים, עליהם ועל ענפיהם. פגמנו בג' פרי' כח"ב דאוי"א זוז"ן דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי"ע. בטלנו ולא קיימנו רמ"ח מצוות עשה וענפיהם, מדברי קבלה ומדברי סופרים, ופגמנו בב' פרצופי חג"ת ונהי" דאוי"א זוז"ן דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי"ע.

מבנה של היידויים (עיי' בטבלה):

א. מצוות פרטיות: לאחר תשר"ת של כל סדרה (מיושב, מעומד לחש או חזרה, תתקבל), יש לעשות וידוי אחד (ע"פ הסדר א', ב', ג', ד').

ב. מצוות כלליות: 1. במעבר מתשר"ת לתש"ת, יש לעשות וידוי מצוות לא תעשה (ה').

2. במעבר מתש"ת לתר"ת, יש לעשות וידוי מצוות עשה (ו').

סדר כוונות ראש השנה עשרת ימי תשובה

כבר נת"ל בענין ב' הימים דראש השנה, שבתחילה כל הז' גבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת ניתנו בכתר דרחל, וגם נמשך מגופא דז"א ב"ש ת"ת וכו' [מפרק לספירה], ואז ננסר הכתר שלה. ואח"כ גבורת הכתר נשארה בכתה, ומהכתר נמשכו ו' גבורות דחב"ד ח"ג וש"ע דת"ת לחכמה דרחל, ועוד נמשך מגופא דז"א, פרק ראשון דנצח [מפרק לספירה], ואז ננסר החכמה שלה. וסדר זה הוא בכל השש בחי' אח' ופנים דאח' ואח' ופנים דפנימיות, ואח' ופנים דחיצוניות, כל בחינה ובחינה כפי סדרה הראוי לה, וכנ"ל בר"ה. **יום ג'.**

ביום ג' של עשי"ת, יש להשאיר את גבורת החכמה בחכמה, ולהמשיך מהחכמה לבינה, ה' גבורות: דבינה דעת חו"ג וש"ע דת"ת, ועוד יש להמשיך מגופא דז"א מפרק ראשון דהוד וכו' [מפרק לספירה, והם א"ה, י"ה, המנוקדים בקבוץ וכו' - המסודרים בסידור דף פ"א רע"א מצד שמאל], ובזה ננסרת הבינה. ונסירת בינה זו היא בכלל הו' בחינות הנ"ל, אלא שהם נחלקים לאח' ופנים דאח' דפנימיות, ואח' דחיצוניות בזכרינו¹. ואח' ופנים דפנים דפנימיות ופנים דחיצוניות במלך עוזר ומושיע ומגן.

ובענין פרטי הי"ס דבינה, הנסרים בכל י"א תיבות דזכרינו וכו', ראה בסידור דף פ"א ע"א, ומשם בארה שבתית זכרינו, נתנו גבורות הבינה דעת חסד גבורה וש"ע² דת"ת, לכתר דבינה.

ובתיבות לחיים מלך וכו', [סידור דף פ"א רע"ב], סידרו רק אהי"ה והוי"ה מנוקדים בצירי - ורק בה יש סדר התמעטות, שבתית לחיים יש להשאיר בכתר דבינה קוצי היודין דהוי"ה [ודאהי"ה] עם י' דנתח ראשון דריבוע הוי"ה וכו'. ובתיבת מלך יש להשאיר בחכמה דבינה, יודין דהוי"ה [ואלפין דאהי"ה] עם י' דנתח שני דריבוע הוי"ה וכו', וכן עזה"ד בשאר התיבות.

אבל בענין דעת חו"ג וש"ע דת"ת, מבואר בסידור [בתיבת לחיים וכו'], שיש להמשיך דחג"ת שלמים [כלי התמעטות] לכל העשר ספירות דבינה. והכוונה שבכל תיבה ותיבה יש להמשיך אהי"ה והוי"ה והריבועים של דעת חו"ג וש"ע דת"ת שלמים [וכמסודר ביר"א עמ' 399 ואילך]. ואף שבסידור שלנו לא ציירו אהי"ה והוי"ה אלו של הדחג"ת, נראה שסיבת הדבר הוא לאהבת הקיצור, שמאחר ואין התמעטות בדחג"ת, לכן לא חזרו לציירם, וסמכו על המעיין שיכוין בהם עפ"י המסודר בדף פ"א ע"א.

ויש לשים לב, שביום א' דר"ה סדר ההתמעטות שבתית זכרינו לחיים וכו', היה בכל הספירות דחב"ד חג"ת, וכמסודר בסידור מדף ל"ח ע"ב ואילך. וכן הוא ביום שני, שיש התמעטות בבינה דעת וחג"ת, וכמסודר בסידור מדף מ"ו ע"א ואילך. אבל ביום שלישי ההתמעטות היא רק בספירת הבינה לבדה, אבל הדחג"ת הם שלמים. וראה לקמן שגם ביום ד' ההתמעטות היא רק בספירת הדעת [סידור דף פ"ג ע"א ואילך], אבל בחג"ת אין התמעטות, וכדלקמן.

והטעם לשינוי זה שבין הכתר והחכמה, שבהם יש התמעטות גם בכל יתר הספירות, לבינה ודעת שבהם ההתמעטות היא רק בספירה של אותו יום, ראה בפע"ה סוף עמ' ל"א וברי"ש עמ' ל"ב, שסדר זה הוא עפ"י העלי נהר, ושורשו יוצא מדברי הרב בשעה"כ דף צ"ב ע"ב, שביאר היטב חלוקה זו, יעו"ש.

יום ד'.

ביום ד' של עשי"ת, יש להשאיר את גבורת הבינה בבינה, ולהמשיך מהבינה ד' גבורות של דעת חו"ג וש"ע דת"ת, לדעת. עוד יש להמשיך מגופא דז"א, מפרק ראשון דיסוד וכו' [הם א"ו ה"ו דאהי"ה, י"ו ה"ו דהוי"ה - המנוקדים בשורוק עם הריבוע, כמסודר בסידור דף פ"ג אמצע ע"א], ובזה ננסר הדעת.

1. וראה ביר"א 398 - ששם חלק מהכוונה, הוא בתיבת באהבה.
2. ומה שסדרו בסידור ת"ת שלימה ולא רק ש"ע, ראה בפרי עין הגן עמודים ל"א ול"ב שראוי לעשות רק ש"ע דת"ת יעו"ש, וכן איתא ביר"א 398.

ומה שסידרו בסידור, ת"ת - הוי"ה שלימה, כבר הערנו לעיל בשם פע"ה דראוי לכוין רק בשליש עליון דת"ת. ובשאר התיבות של זכרינו לחיים מלך, יש התמעטות רק בספירת הדעת, אבל חו"ג וש"ע דת"ת נמשכים שלמים [בלי התמעטות], וכנ"ל בענין הבינה.

יום ה'.

ביום ה' [סידור דף פ"ה רע"א], יש להמשיך מהדעת רק את גבורת החסד [אבל גבורת הגבורה וש"ע דת"ת נשארים בדעת, ואינם נמשכים עם החסד³]. עוד יש להמשיך מגופא דז"א פרק אמצעי דנצח, [שהוא י' דאהי"ה, ו' דהוי"ה, מנוקדים בחיריק וכו'], ובזה נסר החסד.

יום ו'.

ביום ו' [סידור דף פ"ו סע"א], יש להמשיך מהדעת רק את גבורת הגבורה [אבל ש"ע דת"ת נשאר למעלה בדעת וכנ"ל]. עוד יש להמשיך מגופא דז"א פרק אמצעי דהוה, [שהוא י' דאהי"ה ו' דהוי"ה המנוקדים בקבוץ וכו'], ובזה ננסרת הגבורה וכו'.

יום ז'.

ביום ז' סדר הכוונה, נחלק לשנים:

- א. תיבות זכרינו לחיים מלך.
- ב. תיבות חפץ וכו', וכדלקמן.

בזכרינו יש להמשיך מהדעת, רק ש"ע דגבורת הת"ת, שהוא א"ה דאהי"ה י"ה דהוי"ה, י' י"ה דריבוע⁴. עוד יש להמשיך מגופא דז"א מפרק שני דיסוד דז"א, [שהוא י' דאהי"ה ו' דהוי"ה, המנוקדים בשורוק עם הריבוע], ובזה נסר הכתר דת"ת. ואח"כ בתיבת לחיים - יכוין להשאיר את קוצי היודין דהוי"ה [ודאהי"ה] עם י' דנתח ראשון דריבוע, והשאר לחכמה דת"ת, ואז היא ננסרת.

ובתיבת מלך יכוין להשאיר את הי' דהוי"ה וא' דאהי"ה וי' דנתח שני, והשאר שהם ג' ההי"ן וכו' לבינה דת"ת, ואז היא ננסרת.

ויש לשים לב שביום זה נמשך מהדעת רק ש"ע דת"ת, הגם שבכל יום נמשכו אהי"ה והוי"ה שלמים. וטעם הדבר הוא, להיות שבר"ה ניתן מלאה לכתר דרחל ו' גבורות שהם כחב"ד חו"ג ומהת"ת ניתן רק ש"ע, אבל שני שלישים תחתונים דת"ת לא ניתנו מלאה לכתר דרחל, ולכן יש להמשיכם באופן אחר, וכדלקמן בתיבת חפץ.

תיבת - חפץ.

יש לשים לב שבהמשכת ש"ע דת"ת בתיבות זכרינו לחיים מלך, בזה הסתיימו כל הז' גבורות שניתנו בכתר דרחל ביום ר"ה, ומתיבת חפץ, שבה יש לנסור את הדעת דת"ת, תהיה ההמשכה כדלקמן.

ונרחיב בענין זה: ביום א' דר"ה בתיבת באהבה, היתה הנסירה בעבור אח' דאח', ומבואר בסידור [דף ל"ז ע"ב] שכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת ניתנו בי"ס דלאה, וב"ש ת"ת ונהי"מ ניתנו בי"ס דרחל, וכן היה באח' דחיצוניות בבאהבה דיום ב', [וכמ"ש בסידור דף מ"ב ע"ב]. וחשוב להדגיש שמאז יום א' ועד עתה כל הנסירות נעשו ע"י אותם ז' גבורות שהיו אצל לאה, ושעברו לכתר דרחל. ועתה ביום ז' הסתיימו בחינות אלו, לכן הנסירה לבחינת ב"ש הת"ת [שביום ז'], והנהי"מ [שביום ח' ט'], תהיה מכח הב"ש ת"ת והנהי"מ שניתנו ביום א' וב' לכל הי"ס דרחל. וסדר זה הוא רק בבחינת אח' דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות שבהם ניתנו גבורות התנהי"מ לרחל, אבל בבחינת הפנים דאח' יששם רק הגבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת

3. ובטעם הדבר ראה בפע"ה עמ' ל"א בסופו ובריש עמ' ל"ב, שיום ה' ואילך הם בחינה שלישית וכו' יעו"ש.

4. והגם שסדרו בסידור דף פ"ז ע"ב, אהי"ה והוי"ה שלמים, מ"מ אין ראוי לכוין אלא בש"ע בלבד וכמסודר ביר"א עמ' 428, וכמ"ש בפע"ה עמ' ל"ג בסופו.

ניתנו בכתר דרחל, אבל ב"ש ת"ת ונהי"מ כלל לא ניתנו ברחל, [וכמפורש בסידור דף מ"ה ע"א], לכן המשכתם תהיה עתה מחדש ע"י ז"א.

עוד יש להוסיף, שלהיות ובתיבת זכרינו לחיים מלך, כבר היתה הנסירה בעבור כתר חכמה ובינה דת"ת, א"כ בתיבת חפץ שבה נסירת דעת דת"ת וכו', אין לכיין באהי"ה והוי"ה שלמים, אלא רק ב-י"ה דאהי"ה, ו"ה דהוי"ה ובחי' הריבוע, וכענין הדעת שננסרת בכל יום בתיבת חפץ.

ועפ"י הקדמות אלו, מובן עתה מ"ש בסידור [דף פ"ה ע"א] ד"ה חפץ, וז"ל: ועתה יכוין להמשיך ו"ה דחולם וכו' דבחינת המוחין שנכנסו ביום א' [וב' בתיבת באהבה, סידור דף ל"ז ע"ב ודף מ"ב ע"ב] בכתר דנוק', [להמשיכם] בדעת דת"ת דנוק' דאח' ופנים⁵ דאח' דפנימיות, ואח' דחיצוניות, עכ"ל. והיינו שאותם ב' שלישי ת"ת שניתנו באהבה ביום א' וב' בכתר דרחל, ימשכו עתה בתיבת חפץ, לדעת דת"ת ששם מקומם האמיתי. וע"פ זה יש כאן ג' בחינות של ב"ש ת"ת. א. אח' דאח'. ב. אח' דחיצוניות, שב' בחינות אלו נמשכות מכתר דרחל. ג. פנים דאח', שזו המשכה מחדש וכנ"ל.

וג' בחינות אלו נסדרו בסידור בצד ימין, שסידרו שם ג' שמות של י"ה דאהי"ה, ומתחתם ו"ה דהוי"ה עם הריבוע. [ומעניין שביר"א עמ' 428, כלל לא סידרו המשכת ב"ש ת"ת דג' בחינות אלו].

השלמת המיתוקים.

קודם כל יש להקדים ענין, גבורה ומיתוק גבורה ומיתוק, שהיה בשני ימים ראשונים דר"ה, ולהבנת ענין זה יש ללמוד בעיון בשעה"כ דף צ"ב ע"א [ליד אות ט' של היפ"ש - עד קרוב לאות י' של היפ"ש, ודברי הרב שם צריכים ביאור ותלמוד גדול]. ונעתיק כאן את הסיכום שעשה הרב שם [ליד אות י' של היפ"ש], וז"ל:

ונמצאו בה [בנוק'] ב' בחינות גבורה:

- א. שקיבלה מאימא בעת הנסירה [במילת באהבה], היו גבורות חזקות ודינים תקיפים.
 - ב. שקיבלה מז"א אחר שהקין משנתו ע"י תקיעת שופר, הם גבורות מתוקות ומבוסמות יותר.
- הרי למדנו שביום א' היה בחינת גבורה, במה שקיבלה מאימא בבאהבה, ומיתוק במה שקיבלה מז"א בשופר. ובהמשך מבאר הרב סדר גבורה ומיתוק ביום ב',

עוד מבואר שם בע"ג, שכל ענין המיתוק שהיה בר"ה, היה רק לז' גבורות שניתנו ביום א' וב', אבל לגבורות דב"ש ת"ת ונהי"מ לא נעשה שום מיתוק, שהגם שביום א' בתיבת באהבה, ניתנו גבורות התנהי"מ דאח' דאח' לרחל, וכן היה ביום ב' בבחי' אח' דחיצוניות וכו', מ"מ גבורות אלו לאחר שניתנו לרחל, שוב לא יצאו ממנה⁶ ולא נעשה בהם שום מיתוק. ומכ"ש בבחי' פנים דאח' שבה גבורות התנהי"מ עדיין לא ניתנו ברחל, וא"כ בוודאי שלא היה בהם שום מיתוק וכו'.

וראה בשעה"כ שם ע"ג, [בין אות ב' לאות ג' של הגוב"ן], שכתב שם הרב וז"ל: הנה כדי להשלים אותם הד' בחינות [של גבורה ומיתוק וגבורה ומיתוק], בשאר ימים מיום הז' ואילך וכו'.

יש ג' בחינות שמשלימות, והם:

- א. מוחין - חב"ד דז"א, יש בהם ג' פרקין, פרקין עלאין בחב"ד דז"א, פרקין אמצעים בחג"ת דז"א ופרקים תתאים בנה"י דז"א. ולהיות והנוק' היא כנגד נה"י דז"א, א"כ עמידתה היא כנגד פרקין תתאין דמוחין דז"א. ומאחר ועסקינו ביום שביעי הוא בת"ת דנוק', א"כ ת"ת זו עומדת כנגד פ"ב דפ"ג דמוח דהדעת דז"א. [ונה"י דנוק' הנתקנים בימים ח' ט' של עשי"ת, הם כנגד פ"ת דפ"ת דחב"ד דז"א].

- ב. מוחין דחב"ד דנוק', גם הם מתפשטים בכל י"ם דנוק'. וא"כ כנגד הת"ת דנוק' יש התפשטות של פרק שני דמוח דהדעת דנוק'. [וכנגד הנה"י שנתקנים ביום ח' וט', יש פרק שלישי דחב"ד דנוק'].

5. באמיתות, בפנים דאח', זו המשכה מחדש ע"י ז"א וכנ"ל, [וראה בפע"ה עמ' ל"ד שו" 7, ד"ה כי מ"ש בסידור וכו'].
6. הכוונה על הגבורות דבחינת ריבועי הוי"ה שאלה לא יצאו מרחל, אבל הבינות והגבורות בוודאי שיצאו ממנה, וכנ"ל בענין השופר ביום א' ועוד, וכנ"ל בענין ראש השנה עמ' 1 הע' 2.

ג. ה' גבורות המתפשטות בחג"ת נ"ה דנוק', וביסוד יש כללות ה' גבורות, ובמלכות יש כללות דכללות ה"ג. וא"כ ביום שביעי יש להמשיך מגבורת הת"ת, וביום שמיני גבורת הנצח וכו'. ובנוסף לג' בחינות אלו יש להמשיך מגופא דז"א מפרק לספירה כסדר שבכל יום. א"כ ביום שביעי מתיבת חפץ, יש להמשיך לב"ש ת"ת דנוק':

א. ממוחין דז"א - פרק שני דפרק שלישי דמוח הדעת דז"א, המלוּבש בפרק שני דיסוד דז"א.

ב. ממוחין דנוק' - פרק שני דמוח הדעת דנוק'.

ג. מה"ג שבדעת דנוק' - יש להמשיך את גבורת הת"ת.

ד. מגופא דז"א - פרק שני דיסוד דז"א, העומד כנגד ת"ת שבנוק'.

ולפי שהמשכת בחינות אלו היא רק בעבור ב"ש ת"ת, שהוא מהדעת ולמטה, לכן השמות הם י"ה דאהי"ה ו"ה דהוי"ה, ובחי' הריבוע, וכסדר כל דעת פרטית, שבכל יום מעשי"ת.

ובענין ניקוד האהי"ה והוי"ה, הנה בסידור הנדפס, בשם הרביעי מימין [שכתוב לידו מפרק ב' דיסוד דז"א], עשו ניקוד חולם, היינו ניקוד הת"ת. וכן בענין ניקוד השם החמישי [שכתוב לידו מת"ת דנוק'], עשו ניקוד חולם. אמנם ביר"א עמ' 428 עשו ניקוד דעת - מוצא. וטעם היר"א מבואר, שהרי זו המשכה מדעת דז"א ומדעת דנוק', וא"כ ראוי לעשות כאן ניקוד דעת שהוא מוצא. ומה שבסידור הנדפס עשו ניקוד ת"ת, נראה שהסיבה, להיות והמקבל הוא ת"ת שבנוק', לכן עשו ניקוד חולם. ולכאורה ראוי יותר לכיון כמ"ש בסידור היר"א⁷.

ובענין השם השישי מימין [שכתוב לידו גבורה שלישית], שניקודו חולם, כאן ודאי שניקוד החולם מוצדק, שהרי כאן הכוונה היא בגבורה השלישית שהיא הת"ת שנקודה חולם. [ומה שבגבורה השלישית הוסיפו י"ה דאהי"ה, וכדין הנרנח"י, לכאורה ראוי לעשות שם רק הוי"ה, שהרי תמיד בענין הגבורות, יש רק היות ולא אהי"ה, וכפי שנסדר בסידור החול בתיבות הגדול הגבור והנורא חסדים, וכן בקונה הכל, שהחוג"ג הם רק היות בלי אהי"ה.

עוד צ"ב מה ענין הריבוע שיש לגבורת הת"ת, שהרי די בהמשכת גבורת הת"ת, ובלי הריבוע]. וכן בענין הריבוע שיש מתחת למוח ז"א ולמוח דנוק', יש להבין מה ענינו, דהרי אלו הם בחי' מוחין, ואין שייך בהם ריבוע, שענינו מספירה לספירה וכו'.

וראה ביר"א עמ' 428 ששם כל ג' בחינות אלו, דמוח ז"א ומוח נוק' וגבורת הת"ת, עשו כל שם מהם ג' פעמים, שהוא כנגד אח' ופנים דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות, ומה שבסידור הנדפס עשו רק פעם אחת, איה"נ שצריך המכוין לכופלו ג' פעמים, או שיכוין פעם אחת, ויכוין בדעתו שזה בעבור ג' בחינות אלו, וכענין מ"ש בתולדות אהרן ומושה [דף כ"ג ע"ב ד"ה עוד על - יעו"ש].

ונחזור לסידור המודפס, שסידר שם ג' שמות האחרונים, שהם ג"פ יו דאהי"ה וו דהוי"ה בניקוד שורוק, שזו כוונת מגופא דז"א - מפרק לספירה, שהוא מפרק שני דיסוד דז"א. [ומה שסידרו בסידור וו דאהי"ה הוא טעות סופר, וצריך להיות יו, שהרי פרק שני דאהי"ה, הוא י, וכשנוסיף לו ניקוד שורוק שהוא ו' ונקודה באמצע, הרי יו].

ובתיבות בחיים כתבינו וכו' יש מיעוטים לכל בחינות הנ"ל וכסדר כל יום.

7. אמנם י"ל שאדרבה ראוי יותר לעשות כאן ניקוד חולם - ת"ת וכמ"ש בסידור הנדפס. שהנה ממה שסדרו כאן שמות: י"ה דאהי"ה ו"ה דהוי"ה, מוכח ששמות אלו הם של המקבל - שהוא ב"ש ת"ת, שאם נאמר כמ"ש ביר"א שהניקוד הוא מוצא - דעת להיות והמשכה היא מהדעת, א"כ ראוי היה לעשות כאן רק אות ה' אחרונה דאהי"ה והוי"ה, שהרי זו המשכה מפרק תחתון דדעת, שהוא אות ה' אחרונה. ואם נאמר שבפרק תחתון דדעת [המלוּבש ביסוד] בו לבדו יש הוי"ה שלמה, מ"מ להיות והמשכה זו היא מפ"ב דפ"ת, ראוי לעשות רק אות ו' דהוי"ה שהיא פ"ב, אבל בסידור וכן ביר"א עשו ו"ה, וא"כ ו"ה אלו הם רק ב"ש ת"ת שהם בחי' המקבל, וא"כ ראוי שגם הניקוד יהיה של המקבל. וכן ראה לקמן ביום ח' שעשו שם הוי"ה שלמה, ונראה ברור שגם שם הוא לפי בחי' המקבל.

מלך עוזר דיום ז'.

במלך עוזר דיום ז', [סידור דף פ"ט ע"א], סידרו מצד ימין ג' שמות אהי"ה והוי"ה מנוקדות בחולם עם הריבועים, שהוא כנגד אח' ופנים דפנים דפנימיות, ופנים דחיצוניות.

ובענין ג' שמות אלו, הנה ש"ע שבהם [שהוא א"ה דאהי"ה, י"ה דהוי"ה, י"ה דריבוע], נמשך מדעת דנוק' [וכנ"ל ביום ד], אבל הב"ש תחתונים שהם י"ה דאהי"ה, ו"ה דהוי"ה, ובחי' הריבוע, בכל ג' בחינות אלו, ההמשכה היא מחדש.

ומצד שמאל יש בסידור עוד ג' שמות של אהי"ה והוי"ה דחולם עם הריבועים, וענינם מוח דעת דז"א ודעת דנוק', וגבורת הת"ת, שענינם השלמת המיתוקים שנעשו בשופר ביום א' וב' וכנ"ל.

ומה שסידרו בסידור ג' שמות שלמים, פשוט שצריך להיות רק ב"ש התחתונים, שהם י"ה דאהי"ה ו"ה דהוי"ה והריבוע וכו', שהרי המיתוק נצרך רק לענין הב"ש התחתונים דומיא דתיבת חפץ, משא"כ בענין שלישי העליון, שאין צורך למתקו.

[ומה שסידרו השם הרביעי והחמישי בניקוד חולם, גם כאן לפי היר"א צריך לנקדו בניקוד מוצא, וכנ"ל]. ומתחת לשש שמות אלו רואים בצד שמאל את ההמשכה מגופא דז"א, ומצד ימין ג' כלי ת"ת דנוק'.

יום ה'.

סדר הנסירה הוא כענין המבואר לעיל בזכרינו דיום ז', מתיבת חפץ ואילך.

וראה בסידור [דף פ"ט סע"א], ומשמם בארה, שבענין אח' דאח' דפנימיות, ואח' דחיצוניות יש כוונה הנקראת בשם לקבץ, והכוונה שיש לקבץ את ההוי"ה דחיריק - נצח, שניתנה ביום א' וב' בכל הח"ן דרחל [כנ"ל בתיבת באהבה דיום א' - סידור דף ל"ז ע"ב, וביום ב' סידור דף מ"ב ע"ב], ועתה ביום ה', יש לקבץ הוי"ה זו מהתח"ן, ולתתה לנצח דרחל.

ובענין הפנים דאח', המשכת הנצח, היא מחדש, שהרי בחינה זו עדין לא ניתנה לרחל וכנ"ל. ובריש ע"ב מבואר בסידור, ענין השלמת המיתוקים:

א. ממוח חכמה דז"א.

ב. מוח חכמה דנוק'.

ג. גבורת הנצח.

וסידרו בסידור מצד ימין ג' אהי"ה והוי"ה המנוקדות בחיריק עם הריבוע וכו', שענינם אח' דאח' ואח' דחיצוניות שבהם היה הקבוץ וכנ"ל, ואח' דפנים שניתן כאן מחדש. ומצד שמאל סידרו עוד ג' אהי"ה והוי"ה, שענינם: א. מוח חכמה דז"א. ב. מוח חכמה דנוק'. ג. גבורה רביעית, שהיא גבורת הנצח. שכל ג' בחינות אלו ענינם השלמת המיתוקים וכנ"ל.

ומה שניקדו בסידור אהי"ה והוי"ה הרביעית והחמישית בניקוד חיריק, לפי היר"א עמ' 433 ראוי לנקדם בפתח, שהרי כאן ההתפשטות היא ממוח החכמה דז"א ודנוק' וכנ"ל.

ובתיבות לחיים כתבינו וכו' יש התמעטות כסדר כל הימים.

מלך עוזר.

במלך עוזר [סידור דף צ"א ע"א] יש להמשיך מחדש ג' בחינות של אח' ופנים דפנים דפנימיות, ופנים דחיצוניות. וכן להמשיך השלמת המיתוקים, וגם כאן לפי היר"א יש לנקד את השמות הרביעיים והחמישיים בפתח, שהרי זו המשכה ממוח החכמה דז"א ודנוק'.

יום ט'.

[ביום זה יש כוונה מיוחדת לתיבת באהבה סידור דף צ"א סע"א - ובענינה ראה לקמן].

ביום ט', יש ג' נסירות דג' נסירות, הוד יסוד מלכות.

וכל האמור לעיל בענין יום ח' ה"ה כאן בענין יום ט', שגם כאן בענין ההוד יש לקבץ את ההוד מבג"ה דרחל, וזה בענין אח' דאח' דפנימיות, ואח' דחיצוניות, אבל בפנים דאח' הוא מחדש, וכנ"ל.

ובענין השלמת המיתוקים, [ראה בסידור דף צ"א רע"ב], יש להמשיך כאן ממוח בינה דז"א ודנוק' וגבורת ההוד.

ובענין ניקוד האהי"ה והוי"ה הרביעי והחמישי היר"א הם המנוקדים בצירי - בינה, וכסידור הם מנוקדים בקובץ - הוד, וכנ"ל גבי יום ח'.

והאהי"ה והוי"ה השישית הוא גבורת ההוד שהיא הגבורה החמישית, וכאן הניקוד אכן צריך להיות בקובץ.

בענין נסירת היסוד, כל האמור לעיל בנצח והוד, ה"ה כאן בענין היסוד. [כאן בדף צ"א סע"ב, ב' האהי"ה והוי"ה שמצד שמאל, מנוקדים בניקוד מוצא - דעת, שהוא כפי סדר היר"א].

ובענין הגבורות, להיות וה"ג מסתיימות בהוד, לכן ביסוד יש בחינה של כללות ה"ג, שהם ה' אהי"ה והוי"ה המנוקדים, עם הריבועים, וכמ"ש בסידור [דף צ"ב רע"א].

ובענין נסירת המלכות, ראה בסידור [דף צ"ב אמצע ע"א], שיש לכוין בהוי"ה ואהי"ה בניקוד המלכות שהוא ניקוד צבאות, דאח' דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות שנכנסו ביום א' וב' במלכות [בתיבת באהבה - דף ל"ז ע"ב ודף מ"ב ע"ב. ואף ששם אין אהי"ה והוי"ה בניקוד צבאות, מ"מ ראוי לכוין בו, וכפי שתוקן ע"י הרס"מ, ומכאן ההוכחה שצריך לתקנו שם].

ובענין פנים דאח' זו המשכה מחדש, וכנ"ל.

ובענין השלמת המיתוקים, יש כאן ג' המשכות:

א. ממוח מלכות דז"א המלוּבש בעטרת יסוד דז"א.

ב. ממוח מלכות דנוק'.

ג. כללות דכללות ה' גבורות.

ובענין ניקוד אהי"ה והוי"ה אלו דמלכות דמוח ז"א ונוק', ראה בסידור דף צ"ב רע"ב ששם סידרו ב' הויות [שבצד ימין ושמאל], בניקוד מוצא, אמנם ביר"א עמ' 436, עשו ניקוד צבאות שענינו מלכות, ולכאורה כך ראוי לכוין. וראה שגם בסידור לקמן [דף צ"ג רע"ב] עשו ניקוד צבאות, ועדיין יש להתיישב בדבר שהרי לכאורה המוחין הם רק חב"ד, אבל המלכות אינה נקראת בשם מוח.

וביום זה שיש בו ג' בחינות הי"מ, נסירת שלשתם היא בכל תיבה ותיבה, וצריך המכוין לשים לב ולסדר בכל ספירה וספירה את שש הבחינות הראויות לה, בתחילה נסירת ג' בחינות של אח' ופנים דאח' דפנימיות ואח' דחיצוניות, ואח"כ ג' הבחינות של השלמת המיתוקים שהם מוח דז"א ומוח דנוק' והגבורות. ובענין הגבורות: בהוד, זו גבורת ההוד המנוקדת בקובץ, אבל ביסוד ומלכות הם ה"ג, שענינם כללות, וכללות דכללות וכו'.

וכן יש לשים לב ולסדר בחינת מגופא דז"א, וכלים דנוק'.

והבא לכוין כוונת יום ט' מהסידור הנדפס צריך לשים לב ולסדר כל הבחי' הנ"ל היטב היטב.

מלך עוזר.

במלך עוזר יש להמשיך ג' הבחי' של אח' ופנים דפנים ופנים דחיצוניות וכו'.

כוונת באהבה ומלך עוזר דיום ט'.

ראה בסידור [דף צ"א סע"א], שיש כוונה מיוחדת לתיבת באהבה, וזה בנוסף לכוונת נסירת הוד יסוד ומלכות שבזכרנו וכו'.

ולחבנת כוונה זו יש ללמוד בתחילה בשעה"כ [דף צ"ב סע"ג ד"ה ונבאר], ומשם בארה שגבורות הנצח והוד: א. הם מגולות, ב. וגם אין בהם צורך שם [יעוין היטב שם ברע"ד], ולכן הם מסייעות ליסוד ומלכות דנוק', שלהיות ואין בהם התפשטות הגבורות [כמ"ש בשער הכוונות סע"ג], שהרי ה' גבורות מסתיימות בהוד, וביסוד ומלכות אין התפשטות גבורות, לכן מכח גבורות הנו"ה המגולות וכו', נעשה יסוד ומלכות דנוק'. [ואף שגם ביסוד ומלכות יש התפשטות כללות וכללות דכללות ה"ג, וא"כ לכאורה גם בהם יש התפשטות הגבורות, מ"מ י"ל שבעינין גבורה פרטית, ולא בחינה של כללות וכו'].

ובענין המשכת הארת גבורות הנו"ה המגולות וכו', הנה גם בהם יש שש בחינות של: אח' ופנים דאח', ואח' דחיצוניות, הנתקנות כתיבת באהבה. ואח' ופנים דפנים, ופנים דחיצוניות, שנתקנות [בסוף] מלך עוזר ומושיע ומגן [סידור דף (ס"ג) ק"ג ע"ב].

וראה בפאת השדה [עמ' שע"ג ד"ה מלך], שיש לכיין כוונה זו של נו"ה המגולים וכו', בתחילת מלך עוזר ומושיע ומגן, וגם ביר"א עמ' 447 נסדרה כוונה זו בריש מלך עוזר וכו'. ולכאורה בפע"ה [עמ' ל"ז ד"ה ובסוף] נראה שיש לכוונה בסוף מלך עוזה, ויש להתיישב בדבר זה.

כוונת כללות וכללות דכללות ה"ה [דחג הסוכות].

בסידור [דף (ס"ג) ק"ג ע"ב] בתוך כוונת המשכת הארת נו"ה המגולים וכו', יש כוונה נוספת הנזכרת שם בשורה השניה, וז"ל: גם להמשיך כללות ה"ה דיסוד דאימא, וכללות דכללות דה"ח, ליסוד [כללות], ולמלכות [כללות דכללות] דנוק'.

וכוונה זו היא מענין חג הסוכות, שיש לכיין מיום ט' - ערב כיפור, ועד ליום א' דחג הסוכות, בה' חסדים דאו"פ דאימא, וכאן ביום ט' יש לכיין בכללות, ובכללות דכללות דה"ח, ולהמשיכם ביסוד ומלכות דנוק', וכמפורש בשעה"כ [דף ק"ד ע"ג ד"ה ונבאר]. וראה בפע"ה [עמ' ל"ז ד"ה גם] שהעיר בצדק שיש להקדים כוונת כללות דכללות שבמלכות, לכוונת כללות שביסוד, יעווי"ש. וכמפורש בשעה"כ שצריך לעשות את הכוונה ממטה למעלה.

וראה ביר"א שבעמ' 447 סידר המשכת הארת הנו"ה המגולים, ואח"כ בעמ' 448 למטה סידר כוונת כללות ה"ח דאימא וכו', שבאמת ב' כוונות הם, ורק כאן בסידור הנדפס לאהבת הקיצור חיברו כוונות אלו.

ובענין לכיין כוונות אלו בימים שבין יוה"כ לסוכות ראה בשע"ר ח"ב שאלה שכ"ח.

סדר הנסירה של באהבה וזכרנו דיוכ"פ.

סדר הנסירה דיוכ"פ הוא כסדר ר"ה ועשרת ימ"ת, שבת יבת באהבה, יש לסלק ב' צלמים דאו"א מז"א, ואז [סידור דף כ"ט ע"א] המוחין דחכמות וחסדים - צלם דאבא - שהם פנים דאח', עומדים ע"ג רישא דז"א. והמוחין דבינות וגבורות - צלם דאימא - שהם אח' דאח', הנה כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת נכנסים תוך לאה, וב"ש ת"ת ונהי"מ ברחל, [וכמ"ש בסידור דף כ"ט ע"ב].

ובתיבת זכרנו, יכוין להשאיר רשימו של הז' גבורות בלאה, ועי"ז ננסרת לאה כולה, ולהמשיך כל הז' גבורות לכתר דרחל, וגם להמשיך לכתר דרחל מגופא דז"א - ב"ש ת"ת, ולנסור כל הי"ס דכתר דרחל, [שהוא כענין הנסירה דיום א' דר"ה].

לחיים, יש להשאיר הכתר בכתר, ולהמשיך החב"ד חו"ג וש"ע דת"ת לחכמה דרחל, וגם להמשיך לחכמה מגופא דז"א וכו', ובזה ננסרת החכמה, [שהוא כענין הנסירה דיום ב' של ר"ה].

מלך, יש להשאיר החכמה בחכמה, ולהמשיך בינה דעת חו"ג וש"ע דת"ת לבינה, וגם להמשיך מגופא דז"א וכו'. ובזה ננסרת הבינה.

חפץ, יש להשאיר וכו', ולהמשיך חו"ג וש"ע דת"ת לדעת, וגם להמשיך מגופא וכו', ולנסור הדעת. בחיים, כאן יש להמשיך מהדעת רק את החסד, אבל הגבורה וש"ע דת"ת נשארים בדעת [כענין יום ה' דעשי"ת], ומגופא דז"א וכו', ונסור החסד.

כתבנו, יש להמשיך מהדעת רק את הגבורה וכו', [וכענין יום ו' דעשי"ת].

בספר, כאן המשיכת הת"ת היא מב' מקומות, השליש העליון שהוא י"ה דחולם וכו', הוא מהדעת, ובזה מסתיים ענין הו' גבורות וש"ע דת"ת שנתנו בלאה, ומשם נתנו לכתר דרחל בזכרנו ולחכמה דרחל בלחיים וכו', אבל הב"ש תחתונים דת"ת, הם מהכתר דרחל, שנתנו שם בתיבת באהבה [סידור דף כ"ט ע"ב], וכל סדר זה הוא כענין יום ז' דעשי"ת [אלא שכאן אין השלמת מתוקים הנוכרים שם, שהרי כאן לא היה שום בחינה של מתוק לבחינות העליונות, ולכך גם לבחינות התחתונות אין צורך להשלמת המתוקים וכו']. עוד יש להמשיך מגופא דז"א וכו', ובזה ננסר הת"ת.

חיים, כאן יש לקבץ הוי"ה דחיריק שנכנסה בתיבת באהבה בחח"ן דרחל, ולתתה בנצח, [כענין יום ח' דעשי"ת] ולהמשיך מגופא וכו', ולנסור הנצח וכו'.

למענה, גם כאן יש לקבץ וכו', ולהמשיך מגופא דז"א וכו'.

אלהים, גם כאן יש לקבץ וכו', ולהמשיך מגופא דז"א וכו', [ובסידור הנדפס יש לכתוב ריבוע מתחת לאהי"ה והוי"ה המנוקדים בשורוק].

חיים, כאן יש לנסור המלכות דנוק' מעטרת יסוד דז"א [ומ"ש בסידור דנוק', הוא ט"ס]. [ולכאורה מלכות זו נתנה כבר בתיבת באהבה [בדף כ"ט ע"ב], אלא שהנסירה נעשית רק עתה כשנמשך לה גם החלק שמגופא דז"א, וכענין מ"ש בזמרת הארץ דף י"ב רע"ב].

ובסידור בתיבת חיים מצד שמאל, סדרו אהי"ה והוי"ה, ויש לנקדם בניקוד צבאות, ומתחתם לעשות רבוע הוי"ה.

ובסיום תיבת חיים [סידור דף ל"ב רע"א], יש להעלות צלם דאימא והרבויעים מהנוק', ולהעלותו עם הצלם דאבא שע"ג רישא דז"א [העומד שם מתיבת באהבה], עם הרפ"ח דאח' ופנים דפנים וכו', עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ומסודר כאן:

א. בחינת הרפ"ח דאח' ופנים דפנים.

ב. צלם דאימא שהוא י' ספירות עם הרבויעים.

ג. צלם דאבא עם רמזי המוחין שבו וכו'.

ובריש ע"ב נסדר זווג ע"ב ס"ג וכו'.

ובמלך עוזר ומושיע ומגן, יש להמשיך כל ה' בחינות, של: אח' ופנים דאח', ואח' ופנים דפנים, תוך עשר ספירות דנוק'. וחשוב מאוד לראות בענין זה את הגהת השמן ששון שהועתקה בסידור דף ל"ג סע"א.

עוד ראוי ללמוד בש"ר ח"ב ש' קד"ס, כדי להבין סדר שמות המוחין וכו'.

תושלב"ע

סדר העליות של יום הכיפורים - לשיטת אור הלכנא*

זריין דנקודה 5				ז"א ולא דנקודה 4				דנקו 3		סדר עליות זריין:				
קדושת	ערבית	לחש חזרה לחש שחרית	לחש חזרה לחש מוסף	חזרה נעילה	לחש חזרה לחש מנוחה	לחש חזרה לחש נעילה	חזרה נעילה	חזרה נעילה	חזרה נעילה	דיקנא	אור"ה	שד"כ	אינא	פרצוף ה'
				5						דרוש הדעת (נה"ש י' ע"ד) ברי"ן דנשמא	חוי"ב חוי"ג 1,2,3	כתר		
			5							נשמא ורוח	אוי"א	בי עטרין 4,5	חוי"ב 1,2	אינא
										נפש רוח	ישט"ת	דעת תחתון 6	דעת 4,5,6	עילאה חכמה
5	5									דנפש ברי"ן	ז"א	חג"ת נד"יי (חזה)		פרצוף ג' בינה
					4						נוקי	מלכות		

סדר העליות והגדלת זריין בתפילות יום כיפור

אוצרות חיים דף מי ע"ד אות א'.
 אור הלכנא דף רכ"ט (מקור השיטה): עי' שיטת השי"ש בפת"ע דף צ"ט ע"ג-ד (מובא גם בסידור דף א'). עי' גם הגהה בסידור דף י"ז ע"א.

שערי רחמים דף ע"ה אות שי"ח (מקור השיטה): ח"א דף מ"ט אות רכ"ג (מביא את התו"ח).

תרי"ח דף קכ"א ע"ב (אינא עילאה, בחזרת הנעילה, הכוונה נקודה 3 והעולים הם זריין דנקודה שלישיית). [שע"ר ח"א שי רכ"ג (מביא תו"ח)]. ח"ב שי שי"ח].
 זמרת הארץ דף כ"ב ע"א (ככל התפילות יש לכיין רק **כפנימיות דפנימיות**).

בכל יום כיפור אין לכיין בשמות מוחין.

* וראה בסידור הנדפס [חלק ח' דף א' ע"א] **שיטה שונה** עפ"י השי"ש. ועיקר ההבדל שביניהם הוא לגבי חזרת שחרית שנתקן בה **הדעת**, שלפי השי"ש דעת זו היא **אוי"א וישט"ת** [ולא רק וישט"ת]. וכן בלחש דמוסף שנתקן בה **חוי"ב**, לפי השי"ש חוי"ב אלא הם **שרשי** המוחין שבכתר [ולא או"א עילאה]. וכן בחזרת מוסף שנתקן בו **הכתר** שאילנא **תשיש** הכונה על **שורש** הרי' מוחין שבכתר, ולא על ד' מוחין שבכתר. (עי' נה"ש דף ז' ע"ד לגבי הסדר ע"פ דרוש הדעת, נרי"ן דנ"י). וכן יש הבדל ביניהם בענין **חזרת נעילה**, שלפי אור הלכנא יש תקיין גם לנקודה **שלישית**, אבל לשי"ש התיקון הוא רק לנקודה רביעית וחמישית.

סדר הוידוים של יום כיפור

לכוין בא"ב שבדודי על פרצוף של אבא שהוא מלביש יד ימינו של א"א כולו, וגם הגוף של א"א עד החזה, כדי שימשיך החסדים העליונים משורשם שהוא מזלא עילאה דדיקנא דא"א. וימשיך וישפיע החסדים למטה עד החזה דז"א, ועל ידם יתגלו החסדים של מ"ה שהיו סתומים. עוד יכוין שהידי ימין של א"א יכה על החזה שלו כדי שיתעוררו החסדים של יסוד דעתיק המכוסים בחזה דאריך, ויכנס בגולגולתא דז"א, כי ז"א מלביש הא"א בכל נהי וחצי ת"ת שלו עד החזה.

אשמונו

יש לכוין בפרצוף הפנימי, ואח"כ בפרצוף האמצעי. המספרים מצביעים על קישור לספירות ג"ת נה"י של פרצוף החיצון. אח"כ יש לכוין בחב"ד וחסד של פרצוף החיצון.

פרצוף חיצון			פרצוף אמצעי			פרצוף פנימי		
בג"ה	דת"י	הח"ן	בג"ה	דת"י	הח"ן	בג"ה	דת"י	הח"ן
בינה 7 רשענו	דעת 8 שחתנו	חכמה 6 קשינו עורף	בינה כזבנו 1 גבורה כעסנו	דעת לצנו	חכמה יעצנו עצות רעות	בינה בגדנו	דעת גזלנו	חכמה אשמונו ←
גבורה 1 כעסנו	ת"ת 2 מרינו דבריק	חסד 9 תעבנו תעינו ותעתענו	גבורה נאצנו 3 נצה 3 נאפנו	ת"ת סררנו	חסד מרדנו 2 ת"ת 2 מרינו דבריק	גבורה העוינו	ת"ת והרשענו	חסד דברנו דופי ולשון הרע
הוד 4 פגמנו	יסוד 5 צערנו אב ואם	נצה 3 נאפנו	הוד פשענו 4 הוד 4 פגמנו	יסוד צררנו 5 יסוד 5 צערנו אב ואם	נצה עוינו	הוד חמסנו	יסוד טפלנו שקר ומרמה	נצה זדנו

על חטא שחטאנו לפניך ב...
עשר ספירות אור ישר דאבא

יש לכוין בפרצוף הפנימי, ואח"כ בפרצוף האמצעי. המספרים מצביעים על קישור לספירות ג"ת נה"י של פרצוף החיצון.
אח"כ יש לכוין בחב"ד וחסד של פרצוף החיצון.

פרצוף חיצון			פרצוף אמצעי			פרצוף פנימי		
בג"ה	דת"י	חח"ן	בג"ה	דת"י	חח"ן	בג"ה	דת"י	חח"ן
בינה 7 רצון	דעת 8 שגגה	חכמה 6 קפיצת יד	בינה כחש ובכזב 1 גבורה 1	דעת לשון הרע	חכמה יצר הרע וביודעים ובלא יודעים	בינה בלי דעת	דעת גלוי עריות	חכמה אונס וברצון ←
גבורה 1	ת"ת 2	חסד 9 תשומת יד	גבורה נשך ובמרבית 3 נצה 3	ת"ת שיח שפתותינו סתר	חסד מראית העין 2 ת"ת 2	גבורה הרהור הלב	ת"ת ודוי פה	חסד דעת ובמרמה
הוד 4	יסוד 5	נצה 3	הוד פתחון פה 4 הוד 4	יסוד צעדי רגלים להרע 5 יסוד 5	נצה עינים רמות	הוד חוזק יד	יסוד טומאת שפתים	נצה זדון ובשגגה

על חטא שחטאנו לפניך ב...

עשר ספירות אור חוזר דאבא

בפרצוף האמצעי והחיצון, יש לכונן לפי סדר המספרים.

פרצוף פנימי			פרצוף אמצעי			פרצוף חיצון		
חח"ן	דת"י	בג"ה	חח"ן	דת"י	בג"ה	חח"ן	דת"י	בג"ה
חכמה	דעת	בינה	חכמה	דעת	בינה	חכמה	דעת	בינה
אכילת איסור	גאווה ובזו גלגול זה ובגלגולים אחרים	שפתים בטוי	13 יוהרא	11 לשון תרמית	12 כנסיה שלא לשם שמים	4 קשוי עורף	2 שנאת חינם	3 רגלים ממהרות לרוץ לרעה רכילות
חסד דברים בטלים	חסד	גבורה	10 מושא ומתן	9 נטית גרון	גבורה	1 תמהון לבב	12	גבורה
נצח זלזול הורים ומורים	ת"ת ויעוד עבירה	הוד חילול השם	8 סקור עין	נצח 9	הוד 6	10 ת"ת	10	הוד 6
טומאת קרי וטומאת רעיון	יסוד	יסוד	5 צואר עתק	5 יסוד	5 יסוד	5 יסוד	5	5 יסוד

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות (דג' שמות ע"ב דחיוורת), נקודות לתיקון הי"ג ונקדה:

י	ו	ה	י	י	ו	ה	י	י	ו	ה	י
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיוורת, טעמים לי"ב (יודי"ן, שבי"ב) נימין

י	ו	ה	י	י	ו	ה	י	י	ו	ה	י
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·

להמשיך ולהאיר מהדלתי"ן עצמם, טעמים לנימא הכוללת

י	ו	ה	י	י	ו	ה	י	י	ו	ה	י
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות (דג' שמות ע"ב דחיוורת), טעמים לי"ב תיקוני דיקנא

דא"א:

י	ו	ה	י	י	ו	ה	י	י	ו	ה	י
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·

שופר הולך - תביר - דרגא תרי טעמי - מאריך לפי ש' רודה"ק:

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות (דג' שמות ע"ב דחיוורת), טעמים לתיקון הי"ג ונקדה:

י	ו	ה	י	י	ו	ה	י	י	ו	ה	י
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·
·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·

יחיב - ירח בן יומו געיא שבא שופר מהופך - סוף פסוק

[עי' גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תי"ט [דף ס"א סע"א] בענין נימין - ו', מבועא - י].

סדר יהוד החיזורתי (הווי"ן) - תפילה

והנה מהזי"ת דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם, והחג"ת אורותיהם סתומים (תמיד). והנהי"ם הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"יה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים. **ולכן** כונתנו עכשיו:

א. **לסלק** (הנימין),

ב. **ולחבר הנימין**, ויתחברו **בפאות** (הדיקנא) דאריך,

(תוצאת א') לגלות **הארת פנים דאריך לדיקנא** דידיה,

(תוצאת ב') **ויתקשרו** אלו הנימין במקום **דיקנא** דא"א, ויאירו בדיקנא (כולה) **אור גדול**.

ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א,

(תוצאת ג') אז יוצא **אור גדול מנהי"ם דעתיק**, המתלבשים במצחא דא"א ובעינין ובחוטמא,

ד. **ועי"ז** (כל הנ"ל) **יתחברו הנימין** עם תיקוני **דיקנא** (וזה גורם לגי פעולות),

1. ויאירו **היודיין בווי"ן**.

2. **ונקודת** היודיין יתחברו בנקודת הווי"ן, ויאירו בהם **אור נוסף גדול**, מלכים לעבדים.

3. וכן **טעמי** יודיין שהם זכרים, יתחברו עם **טעמי הווי"ן** שהם נקבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"כ **בתפלה** (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שליש אם הוא בחול¹

ירמ"י או"א שתתגלה עתה על גדי עת רצון העליון, ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך, ותפתח לי שערי חכמה בינה ודעת חכמיא"ל שמישא"ל עזריא"ל לידע ולהבין סודות צפוני תורתך הקדושה כדי שנעבוד אותך עבודה זכה ותמה בלב שלם, **ותרצה** עינותינו ותעננו ותחון אותנו **במתנת חנם** בעת רצון זאת (נגרם לפי הזמן ובייחוד החיזורתי) שהיא **התעוררות רצון העליון** מצחא דאריך אשר גנוז בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול **מבינה דעתיק**, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודיין דחיזורתי לייב נימין, והט"ו ווי"ן לטי' תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה), **ולהמשיך** אור **הבינה דעתיק יומין** דרך **חוץ** עד המצח **דא"א**, ששם גנוז **יסוד דעתיק** ויוצא אורו לחוץ. והאור של **הבינה** שבחוץ **יכנס** לפנים ויפגעו זה בזה ויאירו אור גדול. ויגד האור ההוא עד מצחא **דאוי"א**, ויאיר שם אור גדול. ויגד האור ההוא עד מצחא **דז"א** ויאיר שם, ועל ידי זה אתכפיין הדינין אשר שם. ויגד האור ההוא עד **העינים דז"א** (כ"ז בזכות העת רצון, מתנת חיים), ועל ידי זה יהיה בו **כח להסתכל** במצחא דעתיקא (א"א), ויקבל **אור גדול** משם:

ותכוין להמשיך אור מן **חכמה דעתיק** אל אהי"ה הראשון **שבבינה דעתיק**, ששם גנוז חכמה

דעתיק

בינה דעתיק **אה"ה**

ותמשיך האור ההוא אל אהי"ה השני **שבמצחא דא"א**, ששם גנוז חכמה דא"א

מצח דאריך **אה"ה**

ואח"כ תמשיך הארה זאת אל אהי"ה השלישי, שהוא **במצחא דאוי"א**

מצח דאוי"א **אה"ה**

ואח"כ תוריד האור הזה עד **מצחא דז"א** אשר שם שם הווי"ה

מצח דז"א **יהוה**

ירמ"י או"א שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכתי, שתתגלה החכמה וסודותיה בהוי"ה הזאת, וימשך אלי מזאת ההוי"ה ידיעה וגילוי סודות התורה שיודיעוני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת שהם ספירות המורים על הזיווג, לכן תכוין שעל ידי כח אור המצח העליון שהמשכת, יזדווגו זרין **יאהדוניה** ע"כ:

איה לל הנה יי סם

שער רה"ק סוף שער ז': יש לכוין בשני שמות אלקי"ם. וכן יש להוסיף יה"ר של יחוד "לאלפים" (אור"ה דף קמ"ז)

1 אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין ייחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).

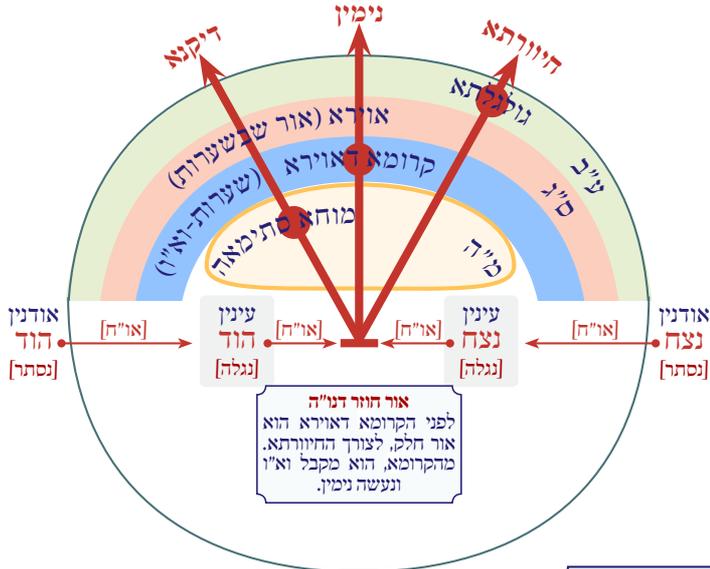
ז"ת דעתיק מלובש ברישא דא"א (ג"ט קע"ר פ"ה)

גרון (בינה) דא"א

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

סדר יהוד הווי"ן

מקורות:

- * שעור רוח הקודש יהוד י"ו, דף מ"ה ע"א.
- * מבוי"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו ע"א.
- * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב.
- * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
- * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.

